

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁŘSKÉ KOMBINOVANÉ STUDIUM

2015-2016

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Robin Toráč

Institut vykázání z pohledu Policie České republiky

Praha 2016

Vedoucí bakalářské práce:

JUDr. Jozef Bandžák, Ph. D.

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR COMBINED STUDIES

2015-2016

BACHELOR THESIS

Robin Toráč

**The institute barring order from the perspective of the Police
of the Czech Republic**

Prague 2016

The Bachelor Thesis Work Supervisor:

JUDr. Jozef Bandžák, Ph. D.

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne

Robin Toráč

Anotace:

Tato bakalářská práce se zabývá výkladem institutu vykázání, jakožto prostředkem ochrany před domácím násilím z pohledu Policie České republiky. Teoretická část je zaměřena na vymezení pojmu a jeho zákonnou úpravu. Praktická část se věnuje postupu Policie České republiky při uplatnění tohoto oprávnění, analýzu statistických údajů a prostřednictvím dotazníkového šetření zjišťuje znalost a zkušenosti veřejnosti s vykázáním v rámci Olomouckého kraje.

Klíčová slova:

Domácí násilí; Dotazník; Legislativa; Metodická příručka; Policie ČR; Statistika; Vykázání

Annotation:

This bachelor thesis deals with the interpretation of the institute of barring order, as a means of protection against domestic violence from the perspective of the Police of the Czech republic. The theoretical part is focused on the definition of the term and its legal regulation. The practical part deals with the procedure of the Police of the Czech republic in application of this authorisation, the analysis of statistical data and through the administration of the questionnaire investigates the knowledge and experience of the public with barring order in the Olomouc region.

Keywords:

Barring order; Domestic violence; Legislation; Methodological guide; Police of the Czech republic; Questionnaire; Statistics;

ÚVOD.....	8
I. TEORETICKÁ ČÁST	10
1 ÚVOD DO PROBLEMATIKY	11
1.1 Domácí násilí	11
1.2 Osoby ohrožené domácím násilím	11
1.3 Formy domácího násilí.....	12
1.4 Znaky domácího násilí	13
1.5 Mýty o domácím násilí.....	14
1.6 Příčiny domácího násilí.....	16
1.7 Pomoc obětem domácího násilí.....	17
1.8 Intervenční centra.....	18
1.9 Bílý kruh bezpečí	18
2 PRÁVNÍ ÚPRAVA V ČESKÉ REPUBLICE	19
2.1 Zákon na ochranu před domácím násilím	19
2.2 Přestupkový zákon č. 200/1990 Sb.	20
2.3 Trestní zákoník č. 40/2009 Sb.....	22
2.4 Trestní řád č. 141/1961 Sb.	24
2.5 Občanský zákoník č. 89/2012 Sb.	25
2.6 Občanský soudní řád 99/1963 Sb.....	26
2.7 Zákon o zvláštních řízeních soudních č. 292/2013 Sb.	26
2.8 Akční plán prevence domácího násilí	28
3 ZÁKONY, METODIKY A INTERNÍ AKTY ŘÍZENÍ V RÁMCI POLICIE ČR.....	29
3.1 Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii ČR.....	29
3.2 Závazný pokyn policejního prezidenta o provádění vykázaní	30
3.3 Metodická příručka č. 1/2010.....	31
3.4 Dotazník SARA DN.....	31
3.5 Otázky z praxe.....	32

II. PRAKTICKÁ ČÁST	34
4 POSTUP PŘÍSLUŠNÍKU POLICIE ČR PŘI REALIZACI OPRÁVNĚNÍ VYKÁZÁNÍ.....	35
4.1 Po příjezdu na místo.....	35
4.2 Postup při vykázání	36
4.3 Zvláštní případy	36
4.4 Postup na útvaru	37
4.5 Ukončení vykázání.....	37
5 STATISTICKÉ ÚDAJE.....	38
5.1 Počet případů se znaky DN	39
5.2 Počet případů vykázání	41
5.3 Dělení vykázání podle atributů	42
6 DOTAZNÍKOVÉ ŠETŘENÍ	45
6.1 Cíl a stanovení hypotéz	45
6.2 Použití metoda.....	46
6.3 Výzkumný vzorek	46
6.4 Interpretace výsledků	47
6.5 Zhodnocení hypotéz:.....	57
Hypotéza č. 1:	57
Hypotéza č. 2:	58
Hypotéza č. 3:	58
ZÁVĚR.....	59
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	61
SEZNAM TABULEK	64
SEZNAM PŘÍLOH	65

ÚVOD

Domácí násilí je nebezpečná a latentní forma ataků proti jiné osobě. Proti této formě násilí není jednoduché se bránit i z toho důvodu, že často jsou postiženy osoby slabé povahy, nebo zcela bezbranné. Jakožto příslušník bezpečnostních složek České republiky jsem se již ve své praxi s takovými osobami setkal, kdy v tu chvíli lidé často nevidí jiného východiska, nežli zasahujícího policistu, přičemž často na jeho rozhodnutí mnohdy závisí život jiného. Na podkladě zákona č. 135/2006 Sb., o ochraně před domácím násilím, bylo policii svěřeno bezprecedentní oprávnění. Jedná se o institut vykázání. Předmětné oprávnění svěřuje policii relativně silný prostředek, jakým lze postiženou osobu bezprostředně ochránit a poskytnout ji potřebný čas a odbornou pomoc k řešení její situace.

Záměrem bakalářské práce je seznámit veřejnost s tímto oprávněním policie. Pro tyto účely je nezbytné čtenáře obeznámit se základními pojmy, které napomáhají k pochopení celé problematiky. V rámci ochrany není od věci zmínit neziskové organizace jako je Bílý kruh bezpečí, který stál za zrodem této myšlenky v ČR.

Vykázání je oprávnění policie, které ve své podstatě může být použito proti kterémukoli občanu v České republice, a proto znalost této problematiky není na škodu žádnému z nás. Z pohledu příslušníka Policie ČR mne neinformovanost a neznalost veřejnosti svých práv a povinností velmi často zaráží. Oběť domácího násilí je mnohdy odkázaná pouze sama na sebe a alespoň základní orientace v možnosti obrany své vlastní osoby může v mnohých případech zachránit i lidské životy. Náš právní systém obsahuje nepřehledné množství legislativních dokumentů a hledat ty konkrétní je někdy téměř nadlidský výkon, což bych chtěl touto prací usnadnit. Také přiblížit běžnému člověku normy, kterými je policie vázána a podle kterých postupuje.

Jak jsem již uvedl, domácí násilí se vyskytuje často ve skryté formě. Prostřednictvím statistických údajů z interních zdrojů policie chci poukázat na to, že tato problematika v naší společnosti existuje, že mezi námi je, a není radno ji podceňovat. Ukážeme si, jaké jsou údaje v jednotlivých krajích ČR a také který kraj je dle statistik nejméně náchylný k těmto projevům násilí.

Mé životní poslání je pomáhat lidem, chránit bezbranné a trestat zaslouživší. Prostřednictvím dotazníků oslovím širokou veřejnost v Olomouckém kraji, abych mohl přímo s nimi hovořit o této problematice. Znat názory občanů v této věci mne vždy zajímalo a díky studiu se naskytla jedinečná příležitost ji realizovat. Jinak lidé s vámi hovoří, když jste v uniformě, nežli v civilním oděvu.

Pro oslovení občanů prostřednictvím dotazníků jsem si stanovil jednoznačný cíl zjistit, a to zda obyvatelé v Olomouckém kraji znají samotný pojem institut vykázání a zda se již setkali ve svém životě s projevy domácího násilí. Na podkladě mé praxe a životních zkušeností jsem si stanovil hypotézy, které budu vyhodnocovat pomocí zjištěných informací od občanů. Prvně si myslím, že alespoň třetina obyvatel se již ve svém životě setkala s jednáním nesoucí znaky domácího násilí. Jelikož jsem v tomto směru skeptik, tak si myslím, že znalost oprávnění policie užít vykázání a celkově jeho pojmu je slabá. A v neposlední řadě mě zajímá názor občanů na toto oprávnění, zejména zdali jej považují za dostatečný nástroj k ochraně osoby.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 ÚVOD DO PROBLEMATIKY

1.1 Domácí násilí

K pojmu domácího násilí neexistuje žádná jednoduchá definice, a proto nelze jednoznačně říci, ve kterých případech se o domácí násilí jedná či nikoli. Je potřeba tento pojem vzít obširněji. Termín domácí naznačuje, že samotné násilí probíhá v našich domovech, tedy mezi osobami vzájemně blízkými jako jsou manželé, druhové, děti, senioři a podobně. Pojem násilí je ještě náročnější definovat, ale zejména se jedná o fyzické, psychické, sexuální, či ekonomické jednání.¹

1.2 Osoby ohrožené domácím násilím

Jak již bylo řečeno, oběťmi domácího násilí se stávají v širším slova smyslu osoby žijící ve společném obydlí. Literatura tyto osoby často označuje za osoby ohrožené, kdy tyto lze rozdělit následovně:

- Ženy – prakticky veškerá odborná literatura se shoduje v tom, že ženy se stávají nejčastějšími oběťmi domácího násilí a to nejběžnější ve formě družka, manželka, partnerka. Podle průzkumu společnosti SocioFactor v roce 2015 se stala každá šestá žena obětí některé z forem domácího násilí. Ve více než 90% prokázaných případech domácího násilí byly právě ženy;
- Děti – jedná se o druhou skupinu, která je po ženách, domácím násilím nejčastěji dotčenou v rámci rodiny. V tomto případě se také často o hovoří o syndromu CAN, tedy zanedbávaném, či týraném dítěti. Asi v 70% se samotné násilí v domácnostech odehrává za přítomnosti dětí. Je jednoznačné, že účast dětí na aktech násilí velmi vážně ohrožuje a narušuje jejich mravní vývoj;
- Muži – V současné době nelze jednoznačně říci v kolika případech se obětí násilí stává mužské pohlaví, ale v literatuře se často zmiňuje 2-5%. Současné společenské vztahy nepřipouštějí možnost mužům se veřejně doznat ke skutečnosti, že je doma týrán ženou. Takovýto čin vzbuzuje ve společnosti

---

¹ CONWAY, Helen L. *Domácí násilí: příručka pro současné i potenciální oběti se zákonem č. 135/2006 Sb. platným od 1. ledna 2007*. 1. vyd. Praha: Albatros, 2007, s. 13-14. Albatros Plus. ISBN 978-80-00-01550-7.

posměch a ponížení mužského postavení a proto je muž v roli oběti velmi ojedinělou formou;

- Senioři – Jedná se o skupina, která se svými pocity velmi zřídka svěřuje veřejnosti, respektive cizím lidem. Generace seniorů nad 65 let je postihnuta domácím násilím asi v 5% případů. Ve zjištěných případech se nejčastěji pachateli násilí stávají děti seniorů, což je pro tyto osoby velmi bolestné a jen zřídka se tímto někomu svěří, jelikož jejich děti jsou často jediné osoby v jejich životě, se kterými se stýkají;
- Zdravotně postižení – Jedná se v současnosti o nejméně zmapovanou skupinu obětí domácího násilí. Postižené oběti se často nedokáží samostatně bránit, proto je jednání pachatele často skryté. Jako násilníkem v tomto případě bývá nejčastěji osoba pečovatele. Tyto případy jsou velmi mediálně sledovány, a proto téměř každý zjištěný případ násilí na postižených osobách je zveřejňován v médiích.²

1.3 Formy domácího násilí

Samotné páchaní domácího násilí ve většině případů směřuje ke stejnému cíli a ten je získat nadřazenost nad obětí a mít plnou kontrolu nad druhým. K dosažení těchto cílů lze užít rozličných prostředků. Samotné prostředky jsou v různých literaturách uváděny nejrůznějšími způsoby, avšak z pravidla je možné rozdělení do čtyř druhů

- a) Psychická forma násilí – Je možné takto označit citové, či emocionální působení na oběť, kdy cílem je vyvolat ve druhém duševní utrpení. Jedná se o velice zákeřnou formu projevu domácího násilí, jelikož nezanechává žádné zjevné stopy jako například podlitiny, či zlomeniny. Z uvedeného důvodu je obtížné prokázat újmu oběti na její sebeúctě, sebedůvěře, či sebevědomí. Může se projevovat jak verbálním způsobem (nadávky, slovní ponižování a další nejrůznější formy slovní dehonestace osoby), tak i neverbálním způsobem (záměrné ničení oblečení, nebo oblíbených věcí, či zamezování styku s dítětem);
- b) Fyzická forma násilí – Jedná se o nejběžnější a nejzjevnější formu. V tomto případě užívá násilná osoba vůči oběti nejrůznějších druhů fyzického násilí

---

² Domácí násilí: Info o domácím násilí. *Acorus, občanské sdružení: pomoc osobám ohroženým domácím násilím* [online]. [cit. 2015-12-28]. Dostupné z: <http://www.acorus.cz/cz/domaci-nasili/info-o-domacim-nasili.html>.

(facky, kopance, škrcení, atd.), ale také výhrůžek tímto násilím k zastrašení oběti (je nutno zmínit také výhrůžky zanechání oběti v noci na nebezpečném místě, odepírání potravin, lékaře a podobně);

- c) Sexuální forma násilí – Nejběžnější mezi mužem a ženou. Touto formou si násilná osoba vynucuje sexuální styk s obětí a to v různé formě a případu. Nejedná se však ve všech případech o prostředek k ukojení lidské touhy, ale spíše jako nástroj k pokoření, či ponížení oběti;
- d) Ekonomická forma násilí – Touto formou násilná osoba získává faktickou kontrolu nad obětí ve spojení s finančními prostředky. Tímto způsobem ovládá celou domácnost, jelikož kontroluje celkové příjmy a výdaje, čehož využívá k nátlaku na oběť, kdy rozhoduje, co se nakoupí, rozprodá majetek oběti, zabaví majetek oběti a podobně.³

1.4 Znaky domácího násilí

Při odhalování a kvalifikaci domácího násilí se v praxi vychází nejprve určením 4 znaků, přičemž musí být všechny naplněny, aby se dále mohlo hovořit o jednání naplňující znaky domácího násilí.

- Dlouhodobost a opakování – z jednoho konkrétního útoku nelze přesně určit, zda se v tomto případě jedná o domácí násilí, či nikoliv, má svou historii. Typickým příkladem je, že samotné násilí se opakuje v určitých cyklech. V první fázi dochází mezi osobami napětí, které eskaluje k období týrání. V této fázi násilná osoba přestává kontrolovat své jednání a uplatňuje fyzické nebo psychické útoky vůči oběti. Následně přichází fáze usmíření. V této fázi se násilná osoba omlouvá, cítí vinu a zpravidla slibuje, že se to již nebude opakovat a ve většině případů oběť tuto omluvu přijme v domněnku, že to konečně skončilo, nebo v touze to ukončit tento cyklus se neustále opakuje s různou intenzitou a v různé době;
- Jednoznačné rozdělení rolí – násilná a ohrožená osoba – klíčovým znakem je nesouměrnost ve vztahu, kdy na první pohled je patrné, kdo ubližuje a komu je ubližováno. Nejedná se o případy častých vzájemných hádek, vzájemné napadení,

---

³ ŠEVČÍK, Drahomír a Naděžda ŠPATENKOVÁ. *Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2011, s. 47-52. ISBN 978-80-7367-690-2.

či střídavé role. V tomto případě lze takovéto soužití nazvat tzv. Itálií, ovšem pro účely vytečení domácího násilí jsou směřodátné jednoznačné role;

- Neveřejnost – neboli jednání za zavřenými dveřmi. Jedná se o znak, kterým je jednoznačně určeno, že k násilí dochází v soukromí, bez přítomnosti veřejnosti. Nutno říci, že v poslední době se od tohoto znaku lehce upouští, jelikož dílčí útoky jsou v dnešní době páchany i na veřejnosti, avšak hlavní fáze útoku probíhá v soukromí;
- Stupňovanost – neboli eskalace je znakem domácího násilí, které poukazuje na to, že domácí násilí ve svých počátcích útočí především na lidskou důstojnost, kdy následně přechází na útoky fyzické směřující proti životu a zdraví. Tento znak nemusí být jednoznačně patrný, jelikož může být přímo směřován proti zdraví oběti a proto bývá užít jako podpůrný znak domácího násilí.⁴

Shora uvedené znaky domácího násilí jsou nejčastěji zmiňované ve většině publikací a školeních. Pro doplnění je možné uvést další znaky jako například blízkost osob (jedná se o osoby sobě blízké – druh x družka, a podobně), či znak chování oběti, kdy oběť domácího násilí jeví jiné znaky chování při útoku domácí osoby, nežli cizího pachatele.

1.5 Mýty o domácím násilí

1. Partnerské vztahy jsou soukromá věc, do které se nemá okolí vměšovat – násilná osoba pocítuje, že jeho jednání je s tichým souhlasem okolí a má na takovéto jednání právo a nadále v něm pokračuje. Ohrožená osoba opačně nabývá pocitu, že nemá ve svém okolí oporu a nemá se na koho obrátit.
2. Domácí násilí se týká pouze sociálně slabých – tento často mezi veřejností rozšířený mýtus vyvrací řada výzkumů, ale i případů z praxe, jelikož tento jev se objevuje napříč všemi sociálními vrstvami bez ohledu na majetnost, náboženství, bydliště, vzdělání a podobně. Ovšem je nutno podotknout, že u movitějších obyvatel je toto jednání více latentní, jelikož týrané osoby mají větší strach z reakce svého okolí, kdy zveřejněním svých problémů utrpí celá rodina špatnou

---

⁴ VITOUŠOVÁ, Petra a Vladimír VEDRA. *Domácí násilí: (informace a praktické rady pro ohrožené osoby)*. 3., upr. vyd. Praha: MJF, 2009, s. 2-3. ISBN 978-80-86284-85-9.

pověst. Cizinci mohou pociťovat strach ze zrušení povolení k pobytu v zemi. Starší lidé si často uvědomují fakt, že nemají jinou možnost, než násilí snášet.

3. Mají doma pouze „Itálii“ - v této věci je nutné si uvědomit samotné 4 znaky domácího násilí, kdy jedním z těchto znaků jsou jednoznačně určené role. V takzvané italské domácnosti jsou obě osoby dominantní a k prosazení svého názoru používají razantních projevů, tudíž žádná z těchto osob není v submisivním postavení. Mezi hádkou a násilím je značný rozdíl, jelikož hádka je v podstatě konflikt dvou osob, které jsou si víceméně rovny. V době, kdy vzniká nerovnost síly a moci (například fyzická převaha, ozbrojení, finanční síla a podobně) je zde předpoklad toho, že jedna ze zvýhodněných stran užije této nadvlády ve svůj prospěch a tím utlumí druhou osobu, což je považováno i dle OSN za akt násilí.
4. Není to až tak hrozné, jinak by již od sebe odešli – neexistuje žádná jednoznačná odpověď na otázku, proč týraná osoba nadále setrvává s násilnickou osobu. Nejčastější příčiny bývá ekonomická nebo citová závislost, dále obava z reakce veřejnosti, obava o děti a podobně. Často také nastává fáze usmiřování, kdy si týraná osoba vsugerovává, že je to vlastně vše v pořádku. Určitou roli zde hraje strach o svou vlastní budoucnost a také neznalost možností, kam se obrátit se svým problémem.⁵
5. Však ona si to zasloužila – velmi často rozšířený mýtus, kde se vina připisuje oběti, především ženám, a muže zbavuje odpovědnosti za jejich jednání. Žena v tomto případě je často strůjcem problémů v rodině, kdy přijde pozdě z práce, zdržela se s kamarádem, včas nenavaří jídlo, nebo se špatně stará o děti. Všechny tyto situace často veřejnost považuje za provokaci muže a agresi z jeho strany za oprávněnou, aby ženu vychoval a naučil ji jednat „správně“.
6. Ženy potřebují partnery s tvrdou rukou – naprosto nesmyslný mýtus. Žádná žena nechce, ani žádný muž, aby ji někdo bil, týral, znásilňoval, či jakkoli ubližoval na zdraví. Ze začátku vztahu bývá vše poklidné, avšak postupem času se projevují sklony k násilí. Nejprve je násilí spojeno s hájením svých zvyklostí a s ochranou

---

⁵Intervenční centrum Liberec: Domácí násilí. *Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím* [online]. Liberec, 2015-05-13 [cit. 2015-12-28]. Dostupné z: <http://intervenci-centrum.cipslk.cz/domaci-nasili/myty-o-domacim-nasili>.

tradičních hodnot a je těžké si uvědomit, že samotné zneužívání svého postavení započalo. Zprvu chrabrý rytíř se postupem času mění v násilníka, kdy zamilovanost se mění v žárlivost, nebo láska se mění na majetnické právo.

7. Vidí násilí od dětství a teď v tomto pokračuje – je pravdou, že násilnické osoby často pocházejí z kruhů, kde nějakou formu násilí vidaly již od dětství, a proto ji považují za běžnou součást života. Ovšem nelze automaticky říci, že dítě, které pochází z rodiny, kde byla matka týrána manželem, bude jistě taktéž násilník po svém otci. V mnoha případech vede zkušenost z dětství k naprosto opačnému postoji, tedy naprosté odmítavosti násilí. Je tedy jasné, že dětské zážitky mají různou formu následku. V některých případech chování násilnické osoby vysvětlují, ale nelze je tímto ospravedlňovat.
8. Jedná se jen o zkratovité jednání – často je násilí omlouváno afektem, kdy násilníkovi prostě praskly nervy, a proto ji uhodil. Tato argumentace však zcela pomíjí fakt, že domácí násilí je v podstatě vlastní rozhodnutí konkrétního jedince. Osoba, která jedná v afektu, nikdy nedokáže uhodit svého nadřízeného, či jinou osobu, ke které cítí respekt, kdežto ženu, která je slabší povahu, ano.⁶

1.6 Příčiny domácího násilí

V minulosti byly za příčiny vzniku domácího násilí považovány jedno faktorové teorie. Pevněládala psychologická teorie, která zkoumala zejména samotnou psychiku násilnické osoby, přičemž jako příčinu vzniku agrese hledala v duševních poruchách člověka, či se přikláněla k názoru ovlivnění osoby návykovými látkami. Za ohroženou osobu označovala jedince s nízkým sebevědomím. Ve vědeckých kruzích se také vyskytovala biologická teorie, která příčinu vzniku domácího násilí přisuzovala genetické dispozici jedince, který se ke sklony k agresi již narodil a nemá možnost jednat jinak, ovšem tato teorie v pozdější době zanikla. Z pohledu sociálního existuje teorie, že je příčinou nadvláda mužského pohlaví nad ženským.⁷

Z výše uvedeného plyne, že určit přesnou příčinu vzniku domácího násilí je nejednoznačné a jelikož se vždy jedná o souběh více příčin. Jednoznačně lze však určit

---

⁶ EGGER, R. Konat' proti násilíu na ženách. MSVaR : Bratislava, 2008. s 12-14. ISBN 978-80-89125-08-1

⁷ STRÍLKOVA, P.; FRYŠTÁK, M. Vykázání jako prostředek ochrany před domácím násilím. Vyd. 1. Ostrava: Key Publishing, 2009, s. 17. ISBN 9788074180200.

jednotlivé vlivy neboli faktory. Mezi takovéto patří zejména osobnostní faktory, které zahrnují zejména agresivitu člověka, jeho neschopnost zvládat emoce, psychické poruchy, návyky v užívání alkoholu, či drog, podřízenost osoby, nebo další morální a osobnostní vlastnosti člověka ať již v pozitivním, či negativním projevu. Následují sociální faktory, mezi které je řazena samotná společnost a její často benevolentní postoj k domácímu násilí a lhostejnost k okolnímu dění, které se netýká přímo jich samotných. Rodinné faktory zahrnují prostředí, ve kterém jednatelce vyrůstá. Při svém růstu poznává výchovné modely a samotné postavení v rodině otce a matky. Je nutné brát zřetel na vnější situační okolnosti jako například úmrtí v rodině, nezaměstnanost, potrat touženého dítěte a podobně.⁸

1.7 Pomoc obětem domácího násilí

Žádná osoba, která sama neprožila některou z forem domácího násilí, si jen těžko dokáže představit, čím si týraná osoba prošla. Dotčené osoby mají velmi malou škálu možností, jakým způsobem najít cestu z bezradné situace, ve většině situací musí vše zvládnout vlastními silami. Oběti nejčastěji potřebují mimo praktické pomoci, taktéž pomoc psychickou, která je často velmi podceňovaná. V ideálním případě by řádná pomoc obětem domácího násilí měla zahrnovat materiální zajištění, tedy finanční prostředky, střechu nad hlavou a stravu. Jak již bylo uvedeno, tak důležitá je také psychická pomoc, která spočívá v poradenství, zvyšování sebedůvěry, navrácení oběti vlastní důstojnosti. V třetí radě není radno také podceňovat oblast právní podpory a zejména při řešení otázek v oblasti případného majetkového rozdělení, trestněprávní roviny v případě trestního stíhání násilnické osoby ale také zde je důležitá sociálně-právní ochrana dětí, či podpora ze strany Úřadu práce a podobně.⁹

---

⁸ BEDNÁŘOVÁ, Zdena. Domácí násilí. In: Sborník studijních textů pro sociální kurátory. 1. vyd. Ostrava: Ostravská univerzita, 2009, s. 511-512. ISBN 978-80-7368-627-7.

⁹ ŠEVČÍK, Drahomír a Naděžda ŠPATENKOVÁ. *Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2011, s. 126. ISBN 978-80-7367-690-2.

1.8 Intervenční centra

Jedná se o instituce, které mají svou podstatnou roli v rámci pomoci osobám, které byly postihnuty domácím násilím. Tyto instituce byly zřízeny dne 1. ledna roku 2007 a to ve všech krajích České republiky, zpravidla v krajských městech, na základě ustanovení § 60a zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Činnost těchto center musí být zřízena na podkladě zákona, jelikož často se jedná o velmi komplikované případy, které si vyžadují odbornou psychologickou a právní pomoc. Není možné proto tuto činnost spojovat s dobrovolnictvím, či ochotou pomoci. Zaměstnanci center splňují odborné znalosti v konkrétní oblasti pomoci. Samotná intervenční centra úzce spolupracují s Policií České republiky, s orgány veřejné správy, či vzájemně mezi sebou. Hlavním úkolem je poskytovat odbornou pomoc obětem domácího násilí, ale také osobám, které žijí ve společné domácnosti s násilnickou nebo ohroženou osobou. Na podkladě citovaného zákona poskytují tyto centra sociálně terapeutickou pomoc, právní pomoc a také součinnost při řešení osobních záležitostí. Taktéž poskytují ubytování a stravu. Je třeba také uvést, že tyto činnosti poskytují zcela bezplatně.¹⁰

1.9 Bílý kruh bezpečí

Jedná se o první neziskovou organizaci v České republice svého druhu, která byla založena v roce 1991, která se zabývá pomoci obětem domácího násilí. V této organizaci se dobrovolně sdružují odborníci ve svých oborech jako advokáti, psychologové, policisté, nebo sociální pracovníci. Činnost této organizace je bezplatná, zcela diskrétní a odborná. Tuto pomoc poskytují prostřednictvím bezplatné linky, nebo osobního kontaktu v různých pobočkách napříč celou republikou. Tato organizace se mimo jiné se zásadně přičinila k prosazení zákona č. 135/2006 Sb., zákon na ochranu před domácím násilím, který velmi zásadním způsobem změnil právní úpravu v rámci domácího násilí, zejména zavedl institut vykázaní.¹¹

---

¹⁰ Zákon č. 108/2006 Sb., ze dne 31.03.2006, O sociálních službách. In *Sbírka zákonů České republiky*, částka 37/2006.

¹¹ *Bílý kruh bezpečí* [online]. [cit. 2016-01-02]. Dostupné z: <http://www.bilykruhbezpeci.cz/>.

2 PRÁVNÍ ÚPRAVA V ČESKÉ REPUBLICE

Domácí násilí bylo jednání, o kterém se v České republice prakticky pouze hovořilo a to hlavně neoficiálně. Teprve až v roce 2004 se stal celospolečenským problémem, který do popředí prosadily ženské organizace. Začaly se vymezovat jeho pojmy a také se započalo spekulovat o jeho právní úpravě. Toho roku proběhlo několikero odborných diskuzí a také pod mediálním tlakem, kdy výsledkem byla novelizace trestního zákoníku, do kterého byl začleněn nový trestný čin „Týrání osoby žijící ve společném obydlí“ ve znění §199 trestního zákoníku. Toho roku se Česká republika začlenila mezi další země Evropské unie, která podniká kroky k ochraně obětí domácího násilí. Následně v roce 2007 byl přijat zákon na ochranu před domácím násilím.¹²

2.1 Zákon na ochranu před domácím násilím

Jedná se o zákon č. 135/2006 Sb., který je účinný od 01.01.2007 a znamenal velký zlom v oblasti právní ochrany před domácím násilím. Nejedná se zákon obsahující jednotlivá ustanovení, ale zásadním způsobem novelizuje jiné zákony. Tento zákon je postaven na celkem třech pilířích. První pilíř by se dal pojmenovat jako **Policie České republiky**, který upravuje postup policie v rámci jejich činnosti při kontaktu s domácím násilím, přičemž zavádí institut vykázaní. Druhý pilíř s názvem **Intervenční centra** zavádí do praxe kontrolu uložených povinností vykázané osobě a také následnou péči o ohroženou osobu a zejména formou zřízení intervenčních center, které poskytují právní, psychologickou a sociální pomoc. Poslední třetí pilíř s názvem **Soud**, kdy tento lze chápat jako občanskoprávní řešení, ve kterém může ohrožená osoba požádat příslušný soud o vydání předběžného opatření, které by násilné osobě nařídila opustit bydliště a jeho okolí a v určené době se v těchto místech nepohybovat. Dále je zde předpoklad navazujících řízení v rámci řešení situace s ohroženou osobou jako je rozvodové řízení, vypořádání společného jmění manželů, či úprava styku s dítětem.¹³

---

¹² KRÁLÍČKOVÁ, Zdeňka, Eva ŽATECKÁ a Radovan DÁVID. *Právo proti domácímu násilí*. Vyd. 1. V Praze: C.H.Beck, 2011, xiii, s. 115-116. Beckova skripta. ISBN 978-80-7400-381-3.

¹³ STŘÍLKOVA, Patricie a Marek FRYŠTÁK. *Vykázaní jako prostředek ochrany před domácím násilím*. Vyd. 1. Ostrava: Key Publishing, 2009, s. 37,38. Právo (Key Publishing). ISBN 978-80-7418-020-0.

2.2 Přestupkový zákon č. 200/1990 Sb.

Skutky spáchané v rámci zákona č. 200/1990 Sb., zákon o přestupcích, se vyznačují nízkou společenskou škodlivostí. Přestupkové řízení se zahajuje na podkladě oznámení od občana, policie, právnické osoby, nebo státního orgánu. Formy jednání spadající do oblasti domácího násilí je upraveno v podstatě ustanovením § 49 odst. 1 předmětného zákona. V odst. 1 písm. a) je řečeno, že přestupku se dopustí ten, kdo ublíží jinému na cti tím, že ho urazí, nebo vydá v posměch. V praxi se často jedná o případy, kdy násilná osoba označuje ohroženou osobu hanlivými výrazy, nebo ji ponižuje veřejným zostuzením. Zcela nejčastější kvalifikace jednání násilnické osoby z pohledu přestupkového zákona je ust. §49 odst. 1 písm. c). Z citace tohoto paragrafu je jasné, že se jedná o úmyslné narušení občanského soužití formou vyhrožování, újmou na zdraví, drobném ublížení na zdraví, nepravdivým obviněním z přestupku, schválnostmi, či jiným hrubým jednáním. Rozborem toho ustanovení lze z praxe říci, že forma výhrůžek ublížením na zdraví je velmi pestrá, kdy násilnická osoba často užívá různé fráze například: „Já tě zmlátím. Zpřelámu ti ruce. Jestli odejdeš, tak uvidíš, co bude.“ Drobné ublížení na zdraví zákon definuje jako zranění, které poškozeného neomezilo na běžném způsobu života déle než 7 dnů a nejedná se o vážné poranění, jako jsou zlomeniny, otřesy mozku a podobně. Z praxe se jedná zejména o ublížení jiné osobě prostřednictvím facky, zranění způsobené pádem, či tupým předmětem, které se projevuje různými podlitinami, odřeninami, nebo drobnými tržnými rány. Vždy je však nutné vycházet z okolností případu a nelze jednoznačně říci, zda uvedené jednání bude kvalifikováno jako přestupek, či například trestný čin, jelikož jednotlivé případy jsou vždy naprosto individuální. Dalším z pojmů v tohoto ustanovení je schválnost. Tento pojem lze definovat jako jednání osoby pachatele, kterým zasahuje do pokojného života druhého. Z praxe se jedná o případy, kdy násilnická osoba ukrývá věci, aby je druhý nenašel, záměrně nechává klíče ve dveřích od bytu, aby se nemohla druhá osoba dostat domů, nebo dělá jakékoliv jiné věci, aby tím druhého vytočila. Za přestupek podle odst. 1 písm. a) lze uložit pokutu do 5.000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. b) až e) pokutu do 20.000 Kč¹⁴ a za přestupek podle odstavce 1 písm. c) lze spolu s pokutou uložit zákaz pobytu. Dále je hodno zmínit ust. § 50 zák. č. 200/1990 Sb., tedy přestupek

---

¹⁴ Dne 01.10.2016 bude účinná novelizace zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, kdy dojde ke sjednocení výše uložených pokut až do částky 20.000,- Kč a v případě opakování tohoto skutku lze uložit pokutu až do výše 30.000,-Kč.

proti majetku. Zde se hovoří, že přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem, zničením či poškozením majetku, nebo se o takové jednání pokusí. V rámci domácího násilí se jedná zejména o odcizení finanční hotovosti z peněženky ohrožené osoby, odcizení, či zničení věcí osobního vlastnictvím, především se jedná o věci, ke kterým má ohrožená osoba citový vztah. V této věci je nezbytné zmínit ust. § 68 zák. č. 200/1990 Sb., tedy o návrhovém přestupku, kdy z příslušného ustanovení plyne, že přestupky spáchané mezi osobami blízkými, což v praxi jednání osoby pachatele v rámci domácího násilí znamená, bez nadsázky veškeré projednávané případy, se projednávají pouze na návrh postižené osoby, který musí být podán příslušnému správnímu orgánu nejpozději do tří měsíců od doby oznámení.

V rámci užití institutu vykázání je nezbytné zmínit ust. § 47 odst. 1 písm. a) zák. č. 200/1990 Sb., kde je stanoveno, že přestupku se dopustí ten, který neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci. Tohoto ustanovení se v současné době užívá jako právní kvalifikace jednání vykazané osoby, která poruší povinnosti vyplývající s vykázání. Nejčastěji to bývá kontaktování ohrožené osoby. Český právní systém tímto krokem dává vykazané osobě příležitost si uvědomit své protiprávní jednání ještě předtím, nežli bude přikročeno k trestněprávní rovině. Za porušení tohoto ustanovení lze uložit pokutu do výše 5.000,- Kč.¹⁵

V této souvislosti je nezbytné zmínit novelizovanou úpravu zákona o přestupcích, která nabývá účinnosti dne 01.10.2016 a nese s sebou výraznou novinku v oblasti vykázání. V ust. § 47 odst. 1 písm. b) je uvedeno, že přestupku se dopustí ten, kdo „*maří vykázání z obydli provedené podle jiného právního předpisu nebo rozhodnutí soudu o předběžném opatření podle zákona o zvláštních řízeních soudních, kterým se ukládá povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí a zdržet se vstupu do něj nebo povinnost zdržet se styku s ohroženou osobou a navazování kontaktů s ní.*“ Za uvedené jednání lze uložit pokutu až do výše 10.000,- Kč a v případě opakování jednání lze uložit pokutu až do výše 15.000,- Kč. Jakým způsobem se bude v praxi tohoto ustanovení užívat, ukáže až čas, ovšem dle mého názoru se bude postupovat stejným způsobem jako do teď. Tedy v případě prvního případu porušení vykázání se věc bude

---

¹⁵ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2015, částka 35/1990.

kvalifikovat jako přešupek a v případě opakovaného porušení se bude jednat o trestněprávní kvalifikaci.¹⁶

2.3 Trestní zákoník č. 40/2009 Sb.

Předně v této kapitole je uvést a zmínit ust. 12 odst. 2 trestního zákoníku, ve kterém je zakotvena zásada subsidiarity trestní represe, tedy ultima ratio, což znamená, že trestní právo je až krajní prostředek státního donucení, kterého se užije teprve tehdy, kdy užití jiných právních prostředků ke sjednání nápravy nepřichází v úvahu, neboť již byly vyčerpány nebo jsou zjevně neúčinné či nevhodné.

Samotný trestní zákoník pojem domácí násilí nezná a neexistuje žádný takový trestný čin. Taktéž v sobě nezakotvuje samotný institut vykázání, ale upravuje postup při jeho porušení. Při tvorbě zákonů tedy bylo na tyto pojmy pamatováno a trestní úprava jednání spadající do oblasti domácího násilí je zakotvena v jednotlivých skutkových podstatách konkrétních trestných činů. Je předmětem odborné diskuze, zda by měly být pojmy domácího násilí, či vykázání přesně definovány v trestním, či jiném zákoníku, nebo vznik trestní odpovědnosti za toto jednání ponechat v naplnění konkrétních trestných činů.

Týrání osoby žijící ve společném obydlí, dle ust. § 199 trestního zákoníku je zřejmě svým výkladem nejbližším trestným činem domácím násilím. Objektem tohoto činu je zájem společnosti chránit osoby žijící s násilnou osobou ve společném obydlí. Objektivní stránkou je tedy samotné týrání osob, které žijí ve společném obydlí. Výklad společného obydlí je zakotven v ust. § 133 trestního zákoníku, který uvádí, že se jedná o dům, byt nebo jiný prostor soužící k bydlení a k tomu náležející příslušenství. K pojmu týrání¹⁷ se v komentáři trestního zákoníku uvádí, že se jedná o *takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním buď s osobou, nebo i s jinou osobou, s níž pachatel žije ve společném bytě či domě, a současně se vyznačuje i určitou mírou trvalosti a dosahuje takové intenzity, aby bylo způsobilé vyvolat stav, který pociťuje postižená osoba jako těžké příkoří, resp. psychické nebo i fyzické útrapy.*“ Co se týče subjektu

---

¹⁶ Zákon č. 200/1990 Sb., ze dne 01.12.2015, o přestupcích, In: *Sbírka zákonů České republiky*, účinný ke dni 01.10.2016.

¹⁷ NOVOTNÝ, František. *Trestní zákoník 2010: stav k 1.4.2010 : komentář, judikatura, důvodová zpráva*. Praha: Eurounion, 2010, s. 103. ISBN 978-80-7317-084-4.

předmětného trestného činu, tak v tomto lze celkem jednoznačně spatřovat osobu pachatele, tedy násilnickou osobu, která samotné týrání uskutečňuje. Za tento čin lze pachatele potrestat 2 až 8 léty trestu odnětí svobody a v případě způsobení těžké újmy na zdraví nejméně dvěma osobám, nebo dokonce smrt, za což v tomto případě lze pachatele trestat 5 až 12 lety ve vězení.

Z výše uvedeného je zcela zřejmé, že v trestním zákoníku existuje ještě celá řada trestných činů, které ať již přímo, či nepřímo souvisí s domácím násilím. Blízký je trestní čin týrání svěřené osoby zakotvený v ustanovení § 198 tr. Zákoníku, kdy v tomto případě od předchozího ustanovení je týrání svěřené osoby, což jsou zejména osoby, které pro své stáří, invaliditu, nemoc, či retardaci, je plně odkázaná na péči jiných osob. Trestnost tohoto činu totožná jako u shora uvedeného týrání osoby žijící ve společném obydlí.

V dnešní době poměrně známý a v médiích často zmiňovaný trestný čin nebezpečné pronásledování dle ust. § 354 tr. Zákoníku sice není zcela jasnou formou domácího násilí, avšak jsou si svými znaky velmi blízké a s danou problematikou úzce souvisí. Tento čin bývá často nazýván Stalking. Tento čin je typický mezi partnery, kdy není zcela jednoduché rozeznat rozdíl mezi nešťastnou láskou a stalkingem. Oběti často případ neoznámí, nebo tají podstatné skutečnosti a proto kvalifikovat jednání pachatele je náročné. Vyznačuje se dlouhodobostí, často neveřejností, jsou zde jednoznačně rozděleny role a jednání pachatele může mít stoupající tendenci agrese. Kvalifikace tohoto činu není zcela jednoznačná a každý státní zástupce, či soudce má jiný výklad. Obecně lze však říci, že k naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu je nezbytné, aby pachatel dlouhodobě pronásledoval jinou osobu. Samotné pronásledování se projevuje vyhledáváním osobní blízkosti, neustálého kontaktování nejrůznějšími způsoby (SMS zprávy, emaily, telefonáty, sociální sítě), výhrůžky ublížením na zdraví jemu, či osobě blízké, či omezování obvyklého způsobu života (nemožnost navštěvovat koníčky, oblíbené kavárny). Samotná dlouhodobost je velice fádňá termín, ovšem komentář se zmiňuje v tom smyslu, kdy za toto období se považuje nejméně 4 týdny a za opakovaný kontakt se považuje nejméně 10 pokusů. Potrestat pachatele tohoto činu lze maximálně na jeden rok trestu odnětí svobody, nebo zákazem činnosti s výjimkou, kdy tento čin bude spáchán na dítěti, těhotné ženě, se zbraní, či nejméně dvěma osobami, za což hrozí pachateli trest odnětí svobody na šest měsíců až 3 léta.

Trestné činy jako omezování osobní svobody (ust. § 171 tr. Zákoníku), ublížení na zdraví (ust. § 146 tr. Zákoníku), lze taktéž brát jako přidružené k řešení domácího násilí.

V rámci státní represe spočívající v dohledu nad dodržováním nařízeného vykázání násilnické osoby je v trestním zákoníku zakotven trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání v ust. § 337 tr. zákoníku. Výklad tohoto ustanovení značí, že osoba, která se se dopustí závažného nebo opakovaného jednání, aby zmařil vykázání provedené podle jiného právního předpisu nebo rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí a zdržet se vstupu do něj nebo povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním, bude potrestán odnětím svobody až na 5 let, nebo peněžitým trestem. Je zřejmé, že tímto ustanovením trestní zákoník pamatuje na ochranu zájmů společnosti v rámci vykázání.¹⁸

2.4 Trestní řád č. 141/1961 Sb.

Jedná se o zákon, který upravuje postup orgánů činným v trestním řízení v rámci trestního řízení a dále upravuje jednotlivé normy tohoto řízení. Nutno podotknout, že nezakotvuje velmi silné prostředky na ochranu ohrožené osoby v rámci domácího násilí. Velmi problematické je také dokazování pachatelů páchaní domácího násilí, jelikož samotné jednání probíhá v soukromí, prakticky beze svědků a důkazů, mimo případy, kdy agresor zanechá stopy ve smyslu různých zpráv obsahující výhrůžky, či zranění na těle poškozené. Ovšem ani zmíněné často je jako důkazní prostředek velmi slabé, proto je jediným důkazem ve většině případů samotná výpověď týrané osoby. Je častou praxí, těžko hodnotit jestli je to neinformovaností, či podcenění situace, dochází ke zlehčování události.

Podnět k zahájení řízení, neboli trestní oznámení, může podat jakákoliv osoba, což je zakotveno v ust. § 158 tr. Řádu. Jak již bylo řečeno, domácí násilí probíhá ve většině případů mezi osobami blízkými, kdy trestní řád pamatuje na obdobné případy jako v rámci přestupkového řízení, kdy jsme se bavili o návrhovém přestupku. V rámci

---

¹⁸ Zákon č. 40/2009 Sb., ze dne 09.02.2009, Trestní zákoník, In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 11/2009.

trestního řízení pak je nutné u řady trestných činů spáchaných mezi osobami blízkými dát souhlas s trestním stíháním pachatele podle ust. § 163 tr. Řádu. Zní to velmi jednoduše, ale je velmi složité pro týranou osobu, která často ještě cítí silné emoce vůči pachateli, nebo je jim často ovlivňována, aby tento souhlas udělila. Zmíněné ustanovení udělení souhlasu s trestním stíháním pachatele je dispoziční právo poškozené osoby, což je výjimka z jinak obecně platné zásady oficiality, tedy povinnosti stíhat všechny pachatele, které se dopustili trestného činu. Z této dispozice je oběti odňato ust. § 199, tedy již zmiňované týráni osoby ve společném obydlí, kdy v tomto případě je chráněn veřejný zájem společnosti bez ohledu na vyjádření oběti, což z hlediska ochrany před domácím násilím je velkým přínosem.

Oběť trestného činu domácího násilí má v rámci trestního řízení postavení osoby poškozené, což ji přináší řadu oprávnění. Má právo nahlížet do spisového materiálu, doplňovat dokazování, být přítomna při hlavním líčení, nebo žádat náhradu způsobené škody.

Institut vykázání je v tomto zákoně zmíněn v ust. § 204 tr. Řádu, který ve svém výkladu uvádí, že předseda senátu muže osobu, která ruší pořádek, z jednací síně vykázat. Již z tohoto je zřejmé, že vykázání jako takové sice v trestním řádu je uvedeno, ovšem jeho podstata nesouvisí s ochranou osoby před domácím násilím.¹⁹

2.5 Občanský zákoník č. 89/2012 Sb.

Zákon č. 89/2012 Sb., v hlavě první s názvem manželství, dílem čtvrtým s názvem povinnosti a práva manželů, oddíl první obecná ustanovení, označení § 751 - § 753 jsou zakotvena zvláštní ustanovení proti domácímu násilí. V těchto ustanovení je přímo také zakotven zákonný důvod udělení vykázání. Je zde uvedeno, že pokud se stane *společné bydlení manželů v domě nebo bytě, v němž se nachází rodinná domácnost manželů, pro jednoho z nich nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí vůči manželovi nebo jinému, kdo v rodinné domácnosti manželů žije, může soud na návrh dotčeného manžela omezit, popřípadě i vyloučit na určenou dobu právo druhého manžela v domě nebo bytě bydlet*. Také je zde dále specifikováno, že obdobně lze postupovat v případě,

---

¹⁹ Zákon č. 141/1961 Sb., ze dne 09.12.1961, O trestním řízení soudním (trestní řád), In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 66/1961.

že již k rozvodu došlo, nebo u osob, které spolu bydlí na jiných místech než rodinné domácnosti. Následně je stanoveno, že samotné vykázání, pro účely tohoto zákona s názvem vyloučení, lze aplikovat ze strany soudu nejdéle však na dobu 6 měsíců, které lze v odůvodněných případech opětovně prodloužit. Závěrem se také možné se totožné ochrany proti domácímu násilí může dožadovat i osoba, která s manžely, nebo rozvedenými partnery, žije ve společné domácnosti.²⁰

2.6 Občanský soudní řád 99/1963 Sb.

Zákon č. 135/2006 Sb., na ochranu před domácím násilím zakomponoval institut vykázání do občanského soudního řádu ustanovení § 76b, který upravuje speciální předběžné opatření, kdy uvádí, že *„je-li jednání účastníka, proti kterému návrh směřuje, vážně ohrožen život, zdraví, svoboda nebo lidská důstojnost navrhovatele, může předseda senátu předběžným opatřením uložit účastníku, proti kterému návrh směřuje“*, zejména aby *„dočasně opustil byt nebo dům společně obývaný s navrhovatelem, jakož i jeho bezprostřední okolí, nebo do něj nevstupoval“*, nebo *„aby se zdržel setkávání s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním“*.²¹

Dne 01.01.2014 došlo ke zrušení tohoto ustanovení a o vykázání v současné době nově rozhoduje civilní soud na podkladě zákona číslo 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních. Předmětné ustanovení je citováno v hlavě V, oddílu č. 2, které upravuje náležitosti, trvání, prodloužení, či zánik předběžného opatření ve vztahu k ochraně proti domácímu násilí, konkrétně v ustanoveních § 400 až § 414.²²

2.7 Zákon o zvláštních řízeních soudních č. 292/2013 Sb.

Tento zákon je účinný od 01.01.2014 a v ust. § 2 písm. q) upravuje předběžné řízení v oblasti problematiky ochrany proti domácímu násilí v souvislosti s předběžným opatřením, který je upraven v ustanoveních § 400 až § 414 a § 492 až § 496. Z těchto

---

²⁰ Zákon č. 89/2012 Sb., ze dne 22.03.2012, Občanský zákoník, In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 33/2012.

²¹ Zákon č. 135/2006 Sb., ze dne 14.04.2006, kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím, In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 46/2006.

²² Zákon č. 292/2013 Sb., ze dne 27.09.2013, O zvláštních řízeních soudních, In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 112/2013.

ustanovení plyne, že místně příslušný k vydání rozhodnutí je obecný soud v místě bydliště osoby a to jen na její návrh. V ust. § 402 předmětného zákona je stanoveno, že *návrh na nařízení předběžného opatření musí obsahovat též vyličení skutečností, které osvědčují, že je společné bydlení navrhovatele a odpůrce v domě nebo bytě, ve kterém se nachází společná domácnost, pro navrhovatele nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí vůči navrhovateli nebo jinému, kdo ve společné domácnosti žije, anebo vyličení skutečností, které osvědčují nežádoucí sledování nebo obtěžování navrhovatele.* V druhém odstavci tohoto ustanovení je poté uvedeno, že ze strany soudu je následně navrhovatel vyzván vhodným způsobem, aby doplnil svůj návrh, přičemž jej poučí o následcích nesplnění této výzvy, tedy pokud nebude tento návrh náležitě doplněn, bude zamítnut. Účastníky řízení o předběžném opatření jsou navrhovatel a odpůrce, popřípadě osoba, vůči níž násilí směřuje. Pokud je osoba navrhovatele nezletilá, podává jeho jménem tento návrh zákonný zástupce, OSPOD nebo advokát na základě plné moci. Pokud příslušný soud dle § 405 návrhu vyhoví, ukládá odpůrci předběžným opatřením zejména, aby opustil společné obydlí a jeho přílehlé okolí, aby se nezdržoval v tomto obydlí a nevstupoval do něj, dále aby se zdržel setkávání s navrhovatelem, jeho sledování a obtěžování a to jakýmkoliv způsobem.

Velké pozitivum této právní úpravy je bezodkladné rozhodnutí, přičemž soudy musí o návrhu rozhodnout do 48 hodin a je vykonatelné svým vydáním. Samotné opatření podle § 408 je v trvání jednoho měsíce s tím, že pokud bylo užito oprávnění vykázání a doposud ještě neuplynula tato 10 denní lhůta, prodlužuje se toto předběžné opatření o zbývající dobu předešlého vykázání. Ještě před uplynutím této měsíční lhůty může navrhovatel podat návrh na prodloužení doby trvání tohoto předběžného opatření. Na základě tohoto návrhu se doba opatření prodlužuje do doby, než bude ze strany soudu tomto rozhodnuto nejdéle však po dobu dvou měsíců. V této věci se zpravidla nařizuje jednání, ke kterému jsou předvoláni všichni účastníci a soud při svém rozhodování přihlíží hlavně k ohrožení navrhovatele, jejich majetkovým poměrům a vlastnickým právům ke společnému obydlí.

Opatření zpravidla zaniká uplynutím obdobím jednoho měsíce, nejpozději po 6 měsících od jeho vykonatelnosti.

Výkon soudního rozhodnutí se řídí ust. § 493, přičemž se provádí tak, že v rámci součinnosti s orgány veřejné moci je povinný vykázán ze společného obydlí a jsou mu

odebrány všechny klíče. Je mu poskytnuta příležitost si z tohoto obydlí vynést své osobní cennosti a dokumenty a také věci osobní potřeby. Je zde také možnost, aby v době trvání tohoto opatření bylo umožněno vyzvednout si další věci, které slouží k jeho výkonu povolání. V době nepřítomnosti povinného mu bude umožněn přístup do obydlí následně.²³

2.8 Akční plán prevence domácího násilí

Dokument nesoucí plný název Akční plán prevence domácího a genderově podmíněného násilí na léta 2015 – 2018 byl vydán ze strany Úřadu vlády České republiky začátkem roku 2015. Ve své podstatě navazuje na Národní akční plán prevence domácího násilí z let 2011-2014. Tento dokument je obsažen na 29 stránkách a obsahuje 70 opatření, které jsou rozděleny do celkem 7 kategorií oblastí, které se dotýkají oblasti podpory osob ohrožených domácím násilím, práce s násilnickou osobou, studií dat, změnou legislativy a vnímání společnosti násilí. Zásadně přináší, že v následujících letech by měly vzniknout azylové domy s utajenou adresou pro oběti domácího násilí. V jednotlivých krajích bude zprovozněno zařízení pro pomoc dětem, které byly svědky násilí, či oběťmi. V případě, že by rodiče chtěli kontaktovat své dítě, bylo by to s dohledem sociálního pracovníka. Dále by násilnické osoby měli mít možnost přístupu k terapii. Zaměřuje se také na osvětu společnosti, a proto by se měly děti dozvídat o tomto jevu ve školách a v televizi mají probíhat spoty poukazující na tuto problematiku. Tento plán se nesoustřeďuje pouze na oběti, ale snaží se problematiku vnímat celkově a hledat komplexní řešení. Zásadně se také zavázal k ratifikaci Istanbulské smlouvy, která řeší otázky domácího násilí na ženách.²⁴

---

²³ Zákon č. 292/2013 Sb., ze dne 27.09.2013, O zvláštních řízeních soudních, In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 112/2013.

²⁴ ČESKÁ REPUBLIKA. *Akční plán prevence domácího a genderově podmíněného násilí na léta 2015-2018*. In: . Úřad vlády ČR, 2015, s. 1-29. Dostupné také z: <http://www.vlada.cz/assets/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/dokumenty/Akcni-plan-prevence-domaciho-a-genderove-podmineneho-nasili.pdf>.

3 ZÁKONY, METODIKY A INTERNÍ AKTY ŘÍZENÍ V RÁMCI POLICIE ČR

3.1 Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii ČR

Od doby přijetí zákona č. 135/2006 Sb., tedy o ochraně před domácím násilím, představuje policie významný článek mezi subjekty, které před domácím násilím chráním. Na základě tohoto zákona přibylo nové oprávnění, které opravňuje vykázat osobu ze společného obydlí, která svým jednáním ohrožuje život nebo zdraví jiného. Je nepochybné, že zmíněné oprávnění bylo policii svěřeno zejména proto, že hlídka policie je často první orgán, který se dostane do styku s ohroženou a násilnou osobu a díky tomuto oprávnění má svých rukách silný nástroj k zamezení dalším útokům, který je možné využít prakticky ihned, na rozdíl od jiných orgánů jako jsou soudy, městské úřady a podobně. Ono samotné vykázání velmi úzce souvisí s protiprávním jednáním. Je to logické, jelikož osoba se vykazuje z důvodů narušení soužití mezi osobami ve společném obydlí a toto narušení s sebou vždy přináší nějaký druh protiprávního jednání. Vzhledem k tomuto disponuje policie dostatečnými zkušenostmi, kdy po řádném proškolení a dobrém metodickém vedení, jsou příslušníci schopni velmi rychle a kvalitně posoudit o jaký druh protiprávního jednání se jedná a jakého svého oprávnění využijí. Samotné vykázání navazuje na již stávající instituty, které umožňují policii vstup do obydlí jak podle ust. §83c trestního řádu, tak dle ust. § 40 zákona o policii. Změny, které byly zavedeny do tohoto zákona, jsou účinné od 01.01.2009. Zmíněné oprávnění je upraveno v hlavě sedmé předmětného zákona a konkrétně v ustanovení § 44 až § 47. Je zde nutné zmínit, že vykázání nemá povahu sankce, nýbrž preventivního opatření. Zmíněné opatření nerealizuje ohrožená osoba, ale stát a to ve dvou stupních. Tím prvním je samotné vykázání, které je směřováno i proti vůli ohrožené osoby, kdy této je poskytnuta 10 denní lhůta, při které je odtržena od násilnické osoby, což ji v dostatečné míře poskytne klid své osobní poměry řádně promyslet a rozhodnout se, jak bude postupovat dál. V tomto směru jsou ji nápomocna intervenční centra. Po uplynutí 10 dní následuje druhá

fáze ochrany, která je však plně v dispozici ohrožené osoby, tedy zda zažádá na příslušném soudu o předběžné opatření nebo nikoliv.²⁵

3.2 Závazný pokyn policejního prezidenta o provádění vykázání

Jedná se o interní akt řízení Policie České republiky, který má označení č. 166/2009 a má celorepublikovou působnost. Jak již ze svého názvu je patrné, upravuje jednotný postup příslušníků policie v případech vykázání a řešení incidentů se znaky domácího násilí. Není nijak obsáhlý, je vyčíslen na celkem 9 článků. Ve svém úvodu stanovuje, že vykázat osobu je oprávněn příslušník, který je služebně zařazen ve službě kriminální policie a vyšetřování nebo ve službě pořádkové policie a to pouze v tom případě, že každý z těchto příslušníků byl k posuzování incidentů řádně proškolen. K podmínkám pro vykázání uvádí, že vykázání je oprávněním policisty, kterým v případě splnění zákonných podmínek může zasáhnout a to kdy ve společném obydlí dochází k útokům se znaky domácího násilí. Dále specifikuje případ, kdy jsou naplněny zákonné podmínky, ale nedošlo k naplnění všech znaků domácího násilí, zejména předcházející útoky, avšak míra rizika dalšího nebezpečného útoku je tak vysoká, že policista na místě dospěje k závěru, že využití jiných oprávnění nezajistí efektivní ochranu ohrožené osoby, lze násilnou osobu i přesto vykázat. Následně se tento závazný pokyn upravuje postup policejního orgánu v případě obdržení námítky proti vykázání a činnost policisty po vykázání. Uvádí, že policista provádějící vykázání řádně uschová převzaté klíče od vykázané osoby a v zapečetěné obálce je uloží na zabezpečené místo, které po uplynutí 10 denní lhůty této osobě oproti podpisu vrátí, avšak před tímto úkonem si telefonicky ověří, zda příslušný soud eviduje návrh na vydání předběžného opatření, případně jakým způsobem o něm bylo rozhodnuto. Samotné vykázání se zpracovává v systému policejním systémem ETR (Evidence trestního řízení), přičemž se tento spis označuje značkou domácího násilí z důvodu statistického vykazování.²⁶

---

²⁵ STŘÍLKOVÁ, Patricie a Marek FRYŠTÁK. *Vykázání jako prostředek ochrany před domácím násilím*. Vyd. 1. Ostrava: Key Publishing, 2009, s. 40-41. Právo (Key Publishing). ISBN 978-80-7418-020-0.

²⁶ ŘEDITELSTVÍ SLUŽBY POŘÁDKOVÉ POLICIE, Policejního prezidia České republiky. *Závazný pokyn policejní prezidenta: o provádění vykázání*. In: . 2009, č. 166/2009.

3.3 Metodická příručka č. 1/2010

Tato příručka byla vydána ze strany ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky. Upravuje realizaci závazného pokynu policejního prezidenta č. 166/2009 o provádění vykázaní, který je uveden výše. Ve svém úvodu zmiňuje jednotlivé pojmy, tedy specifikuje domácí násilí a jeho znaky, kdo je násilná a kdo ohrožená osoba, co je vykázaní, společné obydlí a podobně. Stanovuje základní zásady pro úkony a zákroky policisty při uplatnění institutu vykázaní, kdy stanovuje, že úkolem policie v případech oznámení incidentu je nejen šetření v rámci přestupkového nebo trestního řízení, ale zejména ochrana ohrožené osoby, přičemž pozornost policisty musí být přednostně zaměřena na pomoc ohrožené osobě a na zastavení dalšího nebezpečného útoku. Z této zásady jednoznačně vyplývá, že bezpečnost ohrožené osoby má přednost před samotnou právní kvalifikací jednání násilné osoby, což je velmi důležité, protože vykázaní je opatřením netrestního charakteru, které je preventivní reakcí na nebezpečné chování násilné osoby z hlediska rizika hrozby budoucích útoků, avšak nenahrazuje sankci za chování násilné osoby. Je podstatné, že oprávnění vykázaní lze realizovat i bez souhlasu ohrožené osoby. V této metodice je dále uveden postup policejního orgánu při vykázaní, během a po tomto úkonu. Tento postup je uveden dále v praktické části.²⁷

3.4 Dotazník SARA DN

Jedná se o mezinárodní označení metody. Toto označení vzniklo spojením prvních písmen názvu této metody z anglického jazyka: Spousal Assault Risk Assessment, což v překladu znamená: Hodnocení rizik v partnerských napadeních. Tato metoda vznikla v Kanadě, přičemž ji vzalo za své Švédsko, které tuto metodu aplikovalo do policejní praxe. Za vznik a prosazení této metody do českých poměrů je odpovědný Bílý kruh bezpečí v roce 2006. Principem této metody je proškolené osobě pomocí předem daných otázek pomoci zjistit a vyhodnotit rizikové faktory, čímž lze kvalifikovaně odhadnout riziko dalších útoků ze strany násilné osoby. Hlavním smyslem je prevence. V praxi se jedná o strukturovaný dotazník, který se skládá z 15 položek, které jsou členěny do tří oddílů s názvy násilí ve

---

²⁷ SEHNOUČKA, Petr. *Metodická příručka: o provádění vykázaní*. In: Praha: Policie České republiky, 2010, ročník 2010, 1/2010.

vztahu k blízké osobě, obecné sklony násilné osoby k násilí a zranitelnost ohrožené osoby, kdy každý oddíl má celkem 5 otázek.²⁸

3.5 Otázky z praxe

- ✓ V jakých případech by mohlo být vykázání v průběhu desetidenní lhůty ukončeno, když tuto dobu nelze zkrátit ani se souhlasem ohrožené osoby?

Policejní prezidium České republiky se v tomto směru vyjádřilo, že vykázání sice nelze zkrátit, ale existují zákonné důvody, za kterých může dojít v průběhu vykázání k jeho ukončení. Tento případ nastává tehdy, pokud vykázaná osoba z důvodu nesouhlasu s vykázáním proti němu podá zákonných námitek, kterým bude ze strany příslušného funkcionáře vyhověno. Obdobně lze vykázání ukončit, pokud bude zjištěno, že vykázání osoby bylo v rozporu se zákonem.²⁹

- ✓ Lze vykázat osobu ze společného obydlí, ke kterému nemá žádné vlastnické právo, nájemní smlouvu, či zde nemá ani trvalý pobyt?

Ze stanoviska odboru bezpečnostní politiky vyplývá, že vykázání se dle zákonných podmínek vztahuje na společné obydlí násilné a ohrožené osoby. Ze zákona je stanoveno, že obydlí se vymezuje jako byt nebo dům, který násilná a ohrožená osoba společně obývají. Právní úprava však neuvádí žádný jiný vztah k nemovitosti, než je její užívání, kdy nemusí být ze strany policie v rámci užití oprávnění vykázání zkoumáno, na základě jakého vlastnického titulu obydlí tyto osoby užívají. Je tedy zřejmé, že není a nesmí být překážkou skutečnost, že ohrožená osoba nemá ke společnému obydlí žádné vlastnické, nájemní nebo jiné užívací právo. Vlastnické právo ke společnému obydlí se zjišťuje až v případě o prodloužení nařízeného předběžného opatření ze strany soudu.³⁰

- ✓ Kdo vykazuje policistu, vojáka, či politika a lze tyto taktéž vykázat?

---

²⁸ Metoda SARA DN. *Donalinka: Pomoc obětem domácího násilí* [online]. [cit. 2016-02-15]. Dostupné z: <http://www.donalinka.cz/nova-praxe/metoda-sara-dn/>.

²⁹ POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. *Stanoviska Policejního prezidia ČR: o vykázání*. Praha, 2010.

³⁰ LINHART, Martin. MINISTERSTVO VNITRA. *Stanovisko odboru bezpečnostní politiky MV: vlastnické právo ke společnému obydlí*. Praha, 2011, s. 1-2.

Při stanovení příslušnosti je především třeba vycházet z povahy samotného úkonu. Vykázání je běžně dostupné oprávnění vyplývající ze zákona o Policii České republiky. Toto oprávnění může policista vykovat vůči komukoliv a není směrodatné pracovní, služební ani jiné postavení vykazované osoby. Tento institut není sankční ani v jiném slova smyslu trestněprávní a proto se na jeho užití nevztahují žádné výsady a imunity dané dle jiného právního předpisu.³¹

- ✓ Lze vykázat osobu zbavenou svéprávnosti, či invalidní osobu, která směřuje své násilí vůči jejímu opatrovníkovi?

Dle stanoviska policejního prezidia lze skutečně tyto osoby vykázat. Zde se jejich tvrzení opírá o ust. § 44 zák. č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky a o závazný pokyn policejního prezidenta č. 166/2009 s tím, že použití institutu vykázání není omezeno věkem násilné osoby ani její přičetností, invaliditou nebo svéprávnosti. Při splnění zákonných podmínek lze vykázat kohokoli.³²

- ✓ Je možné vykázat násilnou osobu i v případě, že se dopustí násilné jednání poprvé, tedy bez předchozích náznaků, či útoků?

Při využití institutu vykázání je potřeba mít na paměti účel tohoto oprávnění, kterým je preventivní zabránění projevům domácího násilí. Byl do zákona včleněn jako reakce na nedostatečné možnosti policie řešit s předstihem negativní následky domácího násilí. Zákon nedefinuje domácí násilí v celé jeho šíři jeho znaků. Jako pomůcku pro posouzení situace zmiňuje existenci předcházejících útoků, nicméně se nejedná o primární znak. Jsou-li naplněny zákonné podmínky pro jeho využití, které jsou v porovnání s tím, co o domácím násilím praví nauka, nepoměrně volnější, a policista dospěje k přesvědčení, že jiný postup nezajistí ohrožené osobě dostatečnou ochranu a míra rizika dalšího nebezpečného útoku je vysoká, jeho využití nic nebrání, i kdyby prvním incidentu prokazatelně nepředcházely jiné útoky.³³

---

³¹ LINHART, Martin. MINISTERSTVO VNITRA. *Stanovisko odboru bezpečnostní politiky MV: příslušnost k provedení vykázání*. Praha, 2009, s. 1- 2.

³² KAMENÍ, Pavel. POLICEJNÍ PREZIDIUM ČR. *Postup při řešení domácího násilí: metodické posouzení*. Praha, 2010, s. 1-2.

³³ LINHART, Martin. MINISTERSTVO VNITRA. *Stanovisko odboru bezpečnostní politiky MV: postup policie při aplikaci institutu vykázání*. Praha, 2008, s. 1-2.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 POSTUP PŘÍSLUŠNÍKU POLICIE ČR PŘI REALIZACI OPRÁVNĚNÍ VYKÁZÁNÍ

4.1 Po příjezdu na místo

Policista nejprve získá veškeré informace o situaci na místě, zda došlo k poškození zařízení bytu, zjistit celkový přehled o společném obydlí. Následně je nutné kontaktovat osoby, zjistit jejich zranění a případně poskytnout první pomoc a přivolat lékařskou pomoc. Je velmi podstatné, aby prioritně došlo k oddělení násilné osoby od ohrožených osob a zajistit jejich podání vysvětlení zcela v soukromí. Jednotlivé osoby v obydlí je nutné ztotožnit a od nich získat maximální množství informací nejen k této události ale i k rozlišení možného výskytu domácího násilí, budoucí hrozbě dalšího útoku po odjezdu hlídky, či jednorázového útoku, proto je nutné se těchto osob ptát jak minulost, tak i na současnost. V rámci výslechů také zjistit relevantní informace od sousedů, svědků a příbuzných. Po těchto provedených úkonech stojí policista před rozhodnutím, jaké další opatření provede. Má několikero možností, které je lze však vždy uplatit pouze v určitých konkrétních případech jako je zajištění osoby, zadržení osoby, umístění na záchytnou stanici a podobně. Toto rozhodnutí je velmi závislé na zkušenostech policistů a na míře zjištěných a dostupných informací. Každý případ je jedinečný a nelze metodicky říci, že v tomto případě bude využito vykázání a v tomto nikoli. Při svém rozhodování policista vychází z aktuálního zjištění na místě, tedy intenzity útoku, jeho průběhu, míry agresivity, či přítomnosti alkoholu nebo drog. Musí objektivně vyhodnotit získané poznatky a určit míru rizika dalšího útoku na ohroženou osobu po odjezdu hlídky z místa, kdy k tomuto účelu užívá formulář s otázkami zvaný SARA DN. Policista dále posuzuje naplnění podmínek pro vykázání a také určuje právní kvalifikaci samotného jednání násilnické osoby a pro tento případ shromažďuje důkazy. Z výše uvedeného plyne, že zasahující policisté na místě musí splnit a vyhodnotit řadu úkonů, často během několika minut, kdy jejich rozhodnutí ovlivní životy jiných. Často jsou pod tlakem agresivní osoby, zraněných osob, křičících dětí, požáru a podobně a proto samotné rozhodnutí je extrémně náročné.³⁴

---

³⁴ SEHNOUTKA, Petr. *Metodická příručka: o provádění vykázání*. In: Praha: Policie České republiky, 2010, ročník 2010, 1/2010.

4.2 Postup při vykázání

Pokud se policista, po zvážení veškerých dostupných informací, rozhodne využít svého oprávnění vykázat násilnou osobu, zajistí přítomnost nezúčastněné osoby. Od tohoto lze upustit, pokud by této hrozilo nebezpečí, či by bylo nebezpečí z prodlení. Následuje seznámení násilné i ohrožené osoby se skutečností, že ze strany policie došlo k využití oprávnění vykázat násilnou osobu ze společného obydlí a jeho přiměřeného okolí, které policista na místě sám vymezí, přičemž přihlíží k přilehlé zahradě nebo ulici. Tyto osoby dále poučí o jejich právech a povinnostech, které pro ně při vykázání vyplývají, zejména o povinnosti vykázané osoby zdržet se styku nebo navazování kontaktu s ohroženou osobou a případnými sankcemi v případě porušení nerespektování vykázání. Uvést osobám dobu trvání vykázání a skutečnost, že tuto dobu nelze zkrátit ani se souhlasem ohrožené osoby, ale může být naopak prodloužena na základě předběžného opáření soudu. Na místě policista sepíše potvrzení o vykázání a předá je společně s poučeními oproti podpisu násilné i ohrožené osobě. Osoby mají právo nesouhlasit s vykázáním a mají možnost podání námítky, kterou mohou podat ústně na místě, či do tří dnů písemně na jednotlivé ředitelství. Po tomto úkonu policista poskytne ohrožené osobě informace o místech, kde ji může být poskytnuta pomoc, intervenční centra. Vykázaná osoba je povinna vydat klíče od obydlí, má právo si z domu vzít věci osobní potřeby, od policie obdrží informace o tom, kde může být ubytována a následně bezprostředně poté opustit obydlí a za použití donucovacích prostředků. Může nastat situace, kdy vykázaná osoba není tomuto úkonu přítomna, přičemž lze vykázat i bez její přítomnosti a následné dokumenty ji doručit v místě výskytu této osoby.³⁵

4.3 Zvláštní případy

Násilnická osoba je samostatně výdělečně činná a v místě, odkud má být vykázána má sídlo či provozovnu svého podnikání, kterou nelze fakticky oddělit od společného obydlí, tak i přes tyto okolnosti, může policista vykázat násilnickou osobu z tohoto prostoru. Osoba mladší 18 let může být taktéž vykázána. V případě, že ohrožená osoba je vysokého věku, nemohoucí, nebo je odkázaná na pomoc či péči násilnické osoby, lze i tuto osobu vykázat a policie vyrozumí příslušný odbor sociální péče, který zabezpečí pomoc a péči ohrožené osobě, kdy v případě nedostupnosti tohoto odboru zajistí policie převoz ohrožené osoby do zdravotnického zařízení. Dochází i k případům, kdy k násilí dochází v místě přechodného

---

³⁵ SEHNOUTKA, Petr. *Metodická příručka: o provádění vykázání*. In: Praha: Policie České republiky, 2010, ročník 2010, 1/2010.

bydliště, jako například chata, hotelový pokoj a podobně, pak policista vykazuje násilnou osobu ze společného obydlí, nikoli z tohoto přechodného bydliště.³⁶

4.4 Postup na útvaru

Po návratu policistů ze zákroku, při kterém bylo použito oprávnění vykázání, policista sepisuje v příslušném systému úřední záznam o vykázání, který musí obsahovat konkrétní důvody pro vykázání zjištěné na místě, tzn. bližší informace k posledním incidentu, předcházejícím útokům a důvody, které policistu vedly k závěru, že lze důvodně předpokládat, že se násilná osoba dopustí dalšího nebezpečného útoku. Důležitá je zde formulace „Informací zjištěných na místě“, jelikož může nastat situace, kdy za několik dní vyplynou zcela nové skutečnosti, které by v případě jejich znalosti na místě již nezavdaly důvod k vykázání, ovšem v době realizace vykázání nebyly známy a proto nejsou a ani nemohou být důvodem pro posouzení a vyhodnocení užití tohoto oprávnění jako neopodstatněné. Následně má policista povinnost doručit tento záznam o vykázání do 24 hodin příslušnému intervenčnímu centru, okresnímu soudu a v případě přítomnosti dětí taktéž orgánu sociálně právní ochrany dětí. Policie v průběhu vykázání jedenkrát umožní vykázané osobě, aby si za přítomnosti hlídky ze společného obydlí vzala z obydlí další věci osobní potřeby, kdy před tímto úkonem je zde povinnost informovat o tomto úkonu ohroženou osobu. Dále má policie povinnost provést do 3 dnů po vykázání provést minimálně jednu fyzickou kontrolu dodržování povinnosti vykázané osoby.³⁷

4.5 Ukončení vykázání

Před uplynutím lhůty musí policista ověřit, zda nebyl podán návrh civilnímu soudu na vydání předběžného opatření. V negativním případě oproti podpisu předá zajištěné klíče vykázané osobě. V případě podání návrhu se telefonicky, nebo osobně, kontaktuje vykázaná osoba, která se vyrozumí o důvodech nevydání klíčů a v případě, že bylo návrhu příslušným soudem vyhověno, tyto klíče doručit na tento soud, nebo v opačném případě po nabytí právní moci klíče vykázané osobě předat.³⁸

---

³⁶ SEHNOUTKA, Petr. *Metodická příručka: o provádění vykázání*. In: Praha: Policie České republiky, 2010, ročník 2010, 1/2010.

³⁷ Tamtéž.

³⁸ Tamtéž.

5 STATISTICKÉ ÚDAJE

Ve věci byly zajištěny z interních zdrojů Policie České republiky zajištěny statistické údaje, které jsou platné ke dni 31.01.2016. Jedná se o údaje od roku 2012, do současnosti, včetně prvního měsíce roku 2016. Údaje jsou uvedeny za jednotlivé Územní odbory Policie České republiky, kdy tyto odbory kopírují jednotlivé kraje. Územní odbory jsou pro tyto účely pojmenovány konkrétními krajskými městy. Zajištěné údaje budou dále zpracovány a bude na nich znázorněn vývoj jednání, který byl v rámci policie vyhodnocen jako jednání se znaky domácího násilí a následně uvedeny počty vykázaných osoby. Tyto vykázané osoby budou dále analyzovány z pohledu věku, pohlaví a státního občanství. Cílem této kapitoly je poukázat konkrétními statistikami na fakt, že domácí násilí je rozšířeno napříč celou republikou. Snahou je vnuknout veřejnosti myšlenku směřující k zamyšlení se nad vnímáním svého okolí.

5.1 Počet případů se znaky DN

Tabulka 1: Celkový počet případů ze znaky Domácího násilí

	2012	2013	2014	2015	2016	celkem
Praha	284	292	455	546	60	1637
Brno	452	459	435	669	63	2078
České Budějovice	379	419	552	422	29	1801
Pardubice	449	476	451	465	40	1881
Hradec Králové	60	44	37	43	6	190
Jihlava	370	488	428	434	30	1750
Karlovy Vary	221	202	237	216	9	885
Liberec	246	256	269	252	22	1045
Olomouc	1168	951	867	891	67	3944
Plzeň	143	145	132	128	14	562
Středočeský	342	361	282	310	23	1318
Ostrava	1035	908	1006	970	89	4008
Ústí nad Labem	509	613	543	567	55	2287
Zlín	560	676	855	761	79	2931
Celkem	5934	6291	6549	6676	586	24680

Zdroj³⁹

Tabulka č. 1 uvádí kompletní údaje z období roku 2012-2015, které se věnují všem incidentům, které byly ze stran policejní hlídky a samotného policejního orgánu vyhodnoceny jako incidenty se znaky domácího násilí. Pro statistické účely není

³⁹ Policie České republiky, interní systém ETŘ (Evidence trestných činů).

nezbytné, aby zde byla rozlišena právní kvalifikace. Jedná se o souhrnné údaje z celkem třinácti územních odborů Policie ČR. Mezi regiony s největším výskytem těchto incidentů patří Ostravský s celkovým počtem 4008 incidentů, kdy na druhém místě je Olomoucký s počtem 3944 incidentů. Poté je propastný rozdíl mezi dalšími regiony, kdy počty incidentů nepřesahují 3000. Z tohoto je patrné, že mezi nejrizikovější regiony patří Olomoucký a Moravskoslezský kraj. V těchto regionech není znatelný nárůst, či úpadek incidentů. Mezi nejkolidnější regiony lze jednoznačně zařadit Královehradecký kraj, který eviduje pouhých 190 případů za zkoumané období, což je velmi mizivé množství oproti Ostravě. Z údajů za leden roku 2016 lze pozorovat, že na předních příčkách opět figuruje Ostravský kraj a tudíž lze předpokládat, že opět bude patřit mezi nejrizikovější region. Ovšem z celkového pohledu v rámci České republiky je možné pozorovat vzestupnou tendenci jednání se znaky domácího násilí. V roce 2012 bylo evidováno celkem 5934 skutků a v roce 2015 již 6676. V žádném mezidobí nebyl zaznamenán pokles. Závěrem je patrné, že incidentů přibývá a intenzivní řešení dané problematiky je na místě. V uvedeném období bylo evidováno téměř 25.000 těchto incidentů, což je alarmující číslo.

5.2 Počet případů vykázaní

Tabulka 2: Počet případů vykázaní podle jednotlivých územních odborů

	2012	2013	2014	2015	2016	Celkem
Praha	187	158	220	203	17	785
Brno	149	129	114	119	15	526
České Budějovice	65	65	56	50	3	239
Pardubice	103	85	83	70	10	351
Hradec Králové	52	43	35	36	8	174
Jihlava	42	76	74	70	6	268
Karlovy Vary	112	100	121	94	5	432
Liberec	109	116	102	78	11	416
Olomouc	105	98	87	110	7	407
Plzeň	30	37	42	37	4	150
Středočeský	101	117	118	106	12	454
Ostrava	98	120	134	119	17	488
Ústí nad Labem	203	164	144	167	14	692
Zlín	101	104	86	77	7	375
Celkem	1457	1412	1416	1337	136	5758

Zdroj⁴⁰

Tabulka č. 2 znázorňuje celkový počet případů, ve kterých bylo ze strany Policie České republiky využito oprávnění vykázaní dle zák. č. 273/2008 Sb. ve zmíněném období v letech 2012 až 2015 včetně prvního měsíce roku 2016. V tomto směru lze

⁴⁰ Policie České republiky, interní systém ETŘ (Evidence trestných činů).

pozorovat, že nejčastěji tohoto oprávnění využívají policisté služebně zařazení v Praze a to v celkem 785 případech. Kdežto zmíněný region Ostrava v celkem 488 případech. Jedná se o relativně velký rozdíl s přihlédnutím k tomu, že Ostravský kraj patřil mezi region s největším počtem oznámení nesoucí znaky incidentu domácího násilí. Oproti výsledkům z tabulky č. 1 lze zde pozorovat opačný jev a tedy klesající tendenci celkového počtu vykázaní ve zkoumaném období. V roce 2012 byl celkový počet vykázaní v České republice 1457 a v roce 2015 celkem 1337 vykázaní. Policie České republiky eviduje ve zkoumaném období celkově 5758 případů, ve kterých byla násilná osoba vykázána ze společného obydlí.

5.3 Dělení vykázaní podle atributů

Tabulka 3: Vykázaní podle pohlaví

	2012	2013	2014	2015	2016	Celkem
Muži	1413	1372	1382	1291	130	5588 (97,05%)
Ženy	44	40	34	46	6	170 (2,95%)
celkem	1457	1412	1416	1337	136	5758

Zdroj⁴¹

Z tabulky č. 3 lze jednoznačně vyhodnotit závěr, že nejčastěji vykazovaným pohlavím ve zkoumaném období jsou muži a to v celkem 5588 případech, což je 97% ze všech případů od začátku roku 2012. Množství vykázaných žen se v průběhu období mění pouze v řádech jednotek.

⁴¹ Policie České republiky, interní systém ETŘ (Evidence trestných činů).

Tabulka 4: Vykázání podle věku

	2012	2013	2014	2015	2016	Celkem
Mladiství (15-17 let)	2	5	4	4	0	15
Dospělý (18-64 let)	1416	1372	1371	1280	131	5570
Senior (< 65 let)	39	35	41	53	5	173
Celkem	1457	1412	1416	1337	136	5758

Zdroj⁴²

Tabulka č. 4 znázorňuje vykázané osoby podle věku, bez rozdílu pohlaví. Pro statistické účely se využívají pouze tři skupiny a to mladiství, dospělí a senioři. Je nasnadě, že v tomto rozčlenění jsou nejčastěji vykazováni dospělí. Poměrně zajímavé je, že mezi vykázané osoby bylo v předmětném období statisticky zaraženo celkem 173 seniorů. Počty vykázanych mladistvých se v průběhu let pohybují v řádech jednotek, přičemž celkový počet dosahuje 15.

---

⁴² Policie České republiky, interní systém ETŘ (Evidence trestných činů).

Tabulka 5: Vykázané osoby dle státního občanství

	Počet
Čech	5320 (92,5%)
Slovák	154 (2,7%)
Ukrajinec	76
Vietnamec	24
Bělorus	17
Rumun	14
Polák	12
Němec	9
Rus	8
Ostatní	124

Zdroj⁴³

V roce 2004 vstoupila Česká republika do Evropské unie a v roce 2007 do tzv. Schengenského prostoru, což s sebou přineslo zrušení kontroly na hranicích a umožnění volného pohybu zboží a zejména osob. Díky tomuto v České republice začaly pracovat a následně i bydlet osoby s jiným státním občanstvím než českým. Pro zkoumaný jev je podstatné, že ve zkoumaném období, tedy od roku 2012 do 2016 bylo vykázáno celkem 5320 osob české národnosti, což je 92,5 % z celkového počtu vykázaných osob 5758. Mezi nejčastěji vykazované osoby jiného státního občanství patří Slováci v počtu 154 vykázání tedy 2,7% z celkového počtu, následují Ukrajinci se 76 vykázáními. Dále následují již národnosti, které se ve statistice vyskytují pouze v řádech jednotek. Zajímavostí je, že mezi vykázanými také figuruje jeden Jamajčan, Peruánec, či Angolan. Osoby pocházející z Afriky, či Asie jsou ve statistikách evidovány v rádu jednotlivce na zkoumané období.

---

⁴³ Policie České republiky, interní systém ETŘ (Evidence trestných činů).

6 DOTAZNÍKOVÉ ŠETŘENÍ

Domácí násilí je značně rozšířeným problémem dnešní doby, o kterém se však příliš veřejně, natož otevřeně, nehovoří. Oprávněnost vzniku zákona č. 135/2006 Sb., o ochraně před domácím násilím a s ním vzniknuvší institut vykázání, ukazují jasné statistické údaje, které jsou uvedeny v předchozí kapitole. Mou snahou je získat pro další policejní praxi informace z mého okolí, zda jsou lidé s touto problematikou obeznámeni. Dále mne zajímá, zda je společnost skutečně tak přeplněná skrytým násilím, jestli toto násilí ve svém okolí vnímají a zda se cítí dostatečně chráněni.

6.1 Cíl a stanovení hypotéz

Cílem šetření je cílenými dotazy zjistit, zda se lidé setkávají s domácím násilím a jak na tuto zákeřnou formu násilí reagují. Primárně je však mé šetření zaměřeno na institut vykázání. Chci zjistit, jestli široká veřejnost má ve svém povědomí alespoň částečné znalosti o tomto nástroji k ochraně ohrožené osoby. Budu zjišťovat jejich znalost problematiky a také to, jak oni sami tuto problematiku vnímají. Mou představou není šetřením občany vzdělávat, k tomu jsou dle mého názoru určeny jiné instituce a nástroje, ale využít zjištěné poznatky v další policejní praxi a to ve směru informovanosti lidí.

Pro mé empirické šetření jsem stanovil vědecko-výzkumný problém: Znají obyvatelé Olomouckého kraje dostatečně institut vykázání a setkali se již ve svém životě s domácím násilím? Na základě tohoto šetřeného problému byly stanoveny následující hypotézy:

Hypotéza č. 1: Více než 30% respondentů v Olomouckém kraji se ve svém životě již setkala se projevy domácího násilí.

Hypotéza č. 2: Dotázané osoby v Olomouckém kraji neznají pojem institut vykázání.

Hypotéza č. 3: Institut vykázání je považován za efektivní nástroj.

6.2 Použití metoda

Jako nejvhodnější nástroj pro získání představy o názorech obyvatel Olomouckého kraje bylo využito anonymního dotazníku (Příloha A), který byl užit jako kvantitativní metoda sběru dat pro zpracování průzkumného empirického šetření. Jednoznačnou výhodou těchto dotazníků je samotná anonymita, jelikož dnešní společnost nerada sděluje informace, nebo své názory veřejně. Tímto prostředkem lze z dotazovaných získat objektivnější data. Pro tyto účely jsem vypracoval přesně 600 výtisků dotazníků, které jsem osobně vydával lidem. Zvolil jsem osobní formu, jelikož mám za to, že tato je cílenější a efektivnější. Prováděl jsem i statistiku oslovených osob, kdy v průměru mi dotazník vyplnila každá třetí oslovená osoba, což je dle mého názoru dobrý výsledek. Při volení metody sběru dat jsem zvažoval několikero forem. Jednou z těchto forem bylo také vyvěšení dotazníku na internetovém serveru určeném konkrétně pro tyto účely, nicméně po řádném prostudování informací jsem dospěl k závěru, že tato cesta nebude zcela objektivní a to z jednoho prostého důvodu. Většina osob, která zde vyplňuje dotazníky, jsou studenti, což jsou většinou osoby mladšího věku, kdy tímto by získaná data nebyla objektivní, proto jsem tuto elektronickou formu dotazníku nepoužil, jelikož stále značná část obyvatel nevyužívá pravidelně internetu ve spojitosti se sociálními sítěmi, či podobnými weby. Proto byl nejvhodnější osobní kontakt s respondenty.

Z důvodu jednoduchého a rychlého vyplnění dotazníku byla zvolena forma uzavřených otázek. Z vlastní zkušenosti znám neochotu lidí vypisovat odpovědi ručně. Dnešní doba je plná spěchu a honbou za časem, proto forma kroužkování správné odpovědi byla zcela nejvhodnější. U některých otázek byla ponechána volba více odpovědí.

6.3 Výzkumný vzorek

Do mého průzkumného šetření se zapojilo celkem 600 osob. Respondenti byli muži i ženy různého věku. Oslovení osob probíhalo během několika dnů v celkem třech městech Olomouckého kraje. Můj postup oslovení respondentů byl jednoduchý. Vybral jsem si vždy centrum města, kde jsem se pohyboval společně s mou přítelkyní. Tato mi pomáhala při oslovování obyvatel těchto měst, aby byl sběr dat efektivnější. Zvolil jsem

celkem 3 města v rámci Olomouckého kraje a to Přerov, Prostějov a Olomouc. V každém městě jsem vždy nechal dotazované osoby vyplnit přesně 200 dotazníků. Tímto jsem docílil 100% jejich návratnosti. Je však nutné uvést, že ne každá oslovená osoba mi byla ochotna dotazník vyplnit. Během mé činnosti jsem nerozlišoval mezi osobami, jednoduše jsem oslovil prakticky každého, kdo procházel okolo. Mou snahou bylo zajištění naprosto obecného vzorku obyvatel v jednotlivých městech Olomouckého kraje. Bližší data o respondentech jsou zahrnuty v otázce č. 1 a č. 2 předmětného dotazníku.

6.4 Interpretace výsledků

Cílem této kapitoly je interpretace výsledků, díky kterým lze formou výzkumných metod provést analýzu získaných dat. Úvodní část dotazníku se věnuje demografickým údajům o respondentech. Jedná se o otázky č. 1 a č. 2. Vzhledem k tomu, že mou snahou bylo postihnout široké spektrum veřejnosti v rámci Olomouckého kraje, provedl jsem rozdělení pouze na podkladě pohlaví a věku dotazovaných.

Tabulka 6: Výsledky otázky č. 1 – Jaké je Vaše pohlaví?

a) Muž	216	36%
b) Žena	384	64%
Celkem respondentů	600	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Tabulka 7: Výsledky otázky č. 2 – Jaký je Váš věk?

a) Méně než 25	132	22%
b) 25 let až 50 let	354	59%
c) 50 let a více	114	19%
Celkem respondentů	600	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Zhodnocením prvních dvou otázek dotazníku je zřejmé, že 64% dotázaných byly ženského pohlaví a 36% bylo mužského. Z osobní zkušenosti mohu říci, že ženy byly více nakloněny oslovení. Nicméně tento poměr hodnotím jako objektivní. Tabulka č. 7 značí věkové obsazení zkoumaného vzorku obyvatelstva. Mile mne překvapilo velice různorodé rozpětí. Již před zahájením šetření jsem předpokládal vyšší míru osob ve věku 25 až 50 let, která v konečném výsledku dosahuje 59%. Nicméně další dvě věkové kategorie dosahují okolo 20% účasti ve vzorku obyvatel, což považuji za dostatečné.

Tabulka 8: Výsledky otázky č. 3 – Setkal jste se již s jednáním mající znaky domácího násilí?

a) ANO	186	31%
b) NE	414	69%
Celkem respondentů	600	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Tato otázka směřovala ke zjištění, zda se dotazovaný ve svém životě již setkal s domácím násilím. Je zřetelné, že 31% dotazovaných má s tímto jevem zkušenosti. Mám za to, že se jedná o velmi vysokou hodnotu, avšak z praxe nikoli překvapivou. Tato otázka také sloužila k rozčlenění dotazovaných a to z důvodu objektivnosti odpovědi na následující podotázky.

Tabulka 9: Výsledky otázky č. 3.1 - Kdo byl ohroženou osobou?

a) Dítě	2	1%
b) Dospělá žena	164	88%
c) Dospělý muž	7	4%
d) Zdravotně postižený	1	1%
e) Důchodce	12	6%
Celkem respondentů	186	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Analýzou dat bylo zjištěno, že nejčastěji ohroženou osobu je dospělá žena. Celkem 88% dotazovaných, kteří se již setkali s nějakou formou domácího násilí, zvolilo tuto možnost. Za zmínku také stojí 6% hodnota značící páchání násilí na seniorech. I přesto, že ostatní odpovědi dotazovaných bylo v řádech jedinců, tak považují za nezbytné podotknout, že i tyto výsledky považují za alarmující, jelikož je zřejmé, že i tato forma násilí v naší společnosti existuje a není pouze v odborné literatuře.

Tabulka 10: Výsledky otázky č. 3.2 - Jakým způsobem byl tento incident řešen?

a) Oznámení na PČR	61	32%
b) Soudní cestou	12	6%
c) Návštěva intervenčního centra	3	2%
d) Nijak, jedná se o soukromou věc	94	51%
e) Nevím	16	9%
Celkem respondentů	186	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Tato otázka měla za cíl zjistit, jakým způsobem bylo vyřešeno násilnické jednání, které bylo v otázce č. 3 označeno celkem 186 dotazovanými. Je až zarážející, že v celkem 51% nebylo toto jednání žádným způsobem řešeno. Mám za to, že je to zcela nepřijatelné. Částečně povzbudivě se jeví 32% dotyčných, kteří se se svým problémem svěřili Policii České republiky, či dalších 6% podáním návrhu na předběžné opatření příslušnému soudu, nebo 2%, kteří se obrátili na intervenční centra. Možnost označena písmenem e), byla do této otázky vložena z toho důvodu, kdy dotazovaní se sice setkali s domácím násilím, avšak jim není znám výsledek řešení této situace.

Tabulka 11: Výsledky otázky č. 3.3- O jakou formu násilí se jednalo?

a) Psychické	61%
b) Fyzické	89%
c) Sexuální	6%
d) Ekonomické	4%

Zdroj: Vlastní šetření

Uvedená podotázka byla zaměřena na zjištění formy násilí, se kterým se respondenti nejčastěji setkávají. V této otázce bylo možno zvolit více odpovědí, tedy kombinaci jednotlivých forem, kdy z tohoto důvodu bylo zvoleno pouze procentuální znázornění výsledků, které je však pro tuto zkoumanou otázku naprosto dostačující. Celkem 89% výsledných odpovědí se setkala s fyzickou formou násilí. V celkem 61% se respondenti setkali s psychickou formou domácího násilí. V 6% bylo označeno sexuální a v 4% dotázaných vnímalo ve svém okolí formu ekonomického násilí. Je zřejmé, že často se také vyskytovala odpověď kombinace psychického a fyzického násilí. Jako další kombinace byla zjištěna forma fyzického a sexuálního násilí a psychického společně s ekonomickým násilím. Ovšem různých kombinací bylo více.

Tabulka 12: Výsledky otázky č. 4 - Jakým způsobem byste se zachoval (a) v případě zjištění, že osoba z Vašeho okolí je ohrožena jednáním nesoucí znaky domácího násilí?

a) Řešil bych to sám, s přáteli, rodinou, ...	126	21%
b) Oznámil bych zjištěné na policii	248	41%
c) Nijak, protože je to soukromá věc konkrétních osob	203	34%
d) Nevím	23	4%
Celkem respondentů	600	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Tato otázka byla do dotazníku vložena převážně z toho důvodu, že mne samotného zajímalo, jak by se respondenti v této situaci zachovali. Výsledky jsou velice rozporuplné. Celkem 41% dotázaných by věc oznámila na policii. Vzhledem k tomu, že se jedná o značnou část respondentů, musím uvést, že je to relativně povzbudivé. Ovšem velmi zarážející je, že celkem 34% osob, které vyplnily předložený dotazník, by zjištění domácího násilí vůbec neřešilo. Dle mého názoru je tato situace naprosto nepřipustná. Prakticky každý třetí člověk by tomuto pouze nečinně přihlížel. Uspokojujících 21% dotázaných by se věc alespoň snažila vyřešit vlastními silami, nebo po poradě s rodinou, či kamarády.

Tabulka 13: Výsledky otázky č. 5 - Je vám znám pojem institut vykázání?

a) Ano	462	77%
b) Ne	138	23%
Celkem respondentů	600	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Otázka č. 5 byla položena jednoduše a především jednoznačně. Její úloha byla především vyčlenit z respondentů osoby, které znají pojem institut vykázání a

v následujících otázkách s tímto vzorkem pracovat. Nicméně se jedná o velice důležitou otázku, která výstižně postihuje samotnou podstatu věci. Myslím si, že vzhledem k různorodosti vzorku, což bylo záměrem, je celková hodnota 77% respondentů, kteří alespoň někdy slyšeli tento pojem, velice povzbuzující. Neznalost ze strany 23% dotazovaných je stále vysoké procento, ovšem nikoli kritické. Je také zřejmé, že dále v dotazníku pokračovalo celkem 462 respondentů.

Tabulka 14: Výsledky otázky č. 6 - Jakým způsobem jste se o tomto pojmu dozvěděl (a)?

a) Při studiu ve škole	44	10%
b) Sledováním televize	103	22%
c) Četbou různých zdrojů	165	36%
d) Od příslušníků PČR	69	14%
e) Rozhovorem s jinou osobu	73	16%
f) Nepamatuji si	8	2%
Celkem respondentů	462	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Z výsledků je zřejmé, že nejčastější forma, jakou se respondenti o institutu vykazání dozvídají je četbou různých zdrojů, tedy například internetových příspěvků, novin, knih a podobně. Jedná se o 36% dotázaných. V dnešní internetové online době je to poměrně pochopitelný a do jisté míry i očekávaný výsledek. Vysokého procenta odpovědi dosáhla možnost a), tedy sledování televize, kdy tato možnost byla zvolena celkem 22% respondentů. Očekával jsem vyšší procento odpovědí v této možnosti a to proto, že v dnešní době má prakticky každá domácnost televizor. Pro mne je však nejzajímavější možnost d), tedy od Příslušníků PČR, kdy takto se o vykazání dozvědělo celkem 14% respondentů.

Tabulka 15: Výsledky Otázky č. 7 - Jak byste ohodnotil(a) informovanost veřejnosti s problematikou domácího násilí a možnostech obrany proti tomuto jednání? (známkuje jako ve škole, přičemž 1-výborně, 5- nedostatečně)

a) 1	38	8%
b) 2	64	14%
c) 3	152	33%
d) 4	91	20%
e) 5	117	25%
Celkem respondentů	462	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Tato otázka směřovala k subjektivnímu hodnocení respondentů oblasti informovanosti s touto problematikou. Největší procento, tedy 33%, hodnotilo tuto informovanost hodnotou 3, tedy jako průměrnou. Pokud se zaměříme na hodnocení a zjištění, zda názor veřejnosti v oblasti informovanosti je spíše lepší, nebo horší od průměru je z tabulky zřejmé, že respondenti považují informovanost za velmi špatnou. V součtu 45% hodnotí stupněm č. 4 a 5, oproti celkových 22%, kteří hodnotí v součtu stupněm 1 a 2.

Tabulka 16: Vyhodnocení otázky č. 8 – Jaký orgán realizuje institut vykázání?

a) Příslušný soud	54	11%
b) Policie České republiky	389	85%
c) Obec s rozšířenou působností	16	3%
d) Nevím	3	1%
Celkem respondentů	462	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Jedná se o otázku ze skupiny znalostních, které směřují k celkovému výstupu. V této otázce celkem 85% odpovědělo správně, že institut vykázání realizuje Policie České republiky. Dále 11% respondentů označilo jako odpověď příslušný soud, přičemž zde se lze pouze domnívat, že tito pojem vykázání zaměnili za předběžné opatření, které je vykonatelné na podkladě rozsudku. Nicméně 15% chybovost v této otázce je nízká a proto hodnotím, že lidé mají o vykonavatelném orgánu vykázání znalost.

Tabulka 17: Vyhodnocení otázky č. 9 - Jakou osobu lze dle zákona vykázat?

a) Ohroženou osobu	22	1%
b) Násilnou osobu	438	98%
c) Nevím	2	1%
Celkem respondentů	462	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Otázka byla věnována tomu, proti které osobě je vykázání směřováno. Jednoznačných 98% odpovědělo na tuto správně. Celkem 2% chybovost považuji v tomto směru za statistickou odchylku a proto nelze jinak, než vyhodnotit otázku č. 9 jako otázku s vysokou mírou znalosti.

Tabulka 18: Vyhodnocení otázky č. 10 - Po jakou dobu je vykázaní právně závazné?

a) 7 dní	129	28%
b) 10 dní	168	36%
c) 30 dní	46	10%
d) Dokud oprávněná osoba, nebo instituce nerozhodne o ukončení	115	25%
e) Nevím	4	1%
Celkem respondentů	462	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Nejčastější odpovědí byla odpověď b), tedy 10 dní s celkem 36%. Jedná se o správnou odpověď. Velmi častá byla také možnost vykázat osobu na dobu 7 dní, kterou označilo celkem 28% dotázaných a také vykázat osobu do doby, než oprávněná osoba, nebo instituce nerozhodne o ukončení, kterou označilo 25% respondentů. Z výsledků je zřejmé, že konkrétní zákonné lhůty občané ve většině případů, přesněji v 64%, neznají. Z těchto důvodů považuji a hodnotím otázku č. 10 negativně, tedy veřejnosti neznalou.

Tabulka 19: Vyhodnocení otázky č. 11 - Jaké jsou povinnosti vykázané osoby? (lze označit více odpovědí)

a) Musí ihned opustit společné obydlí	98%
b) Musí setrvat v zabezpečovacím zařízení	14%
c) Může navázat kontakt s ohroženou osobu pouze telefonicky, nebo písemně	42%
d) Nesmí vstoupit do vykázaného prostoru	86%
e) Nevím	0%

Zdroj: Vlastní šetření

Otázka č. 11 byla zaměřena na znalost povinností vykázané osoby ve smyslu užití institutu vykázání. Vzhledem k tomu, že v této otázce bylo možné zvolit jedním respondentem více možností, byla kombinace výsledků značná, a proto byla výstupní hodnota odpovědí vyznačena procentuálním množstvím. Celkem 98% dotázaných jednoznačně zvolilo možnost a). Je zřejmé, že téměř každý dotázaný si představuje pod pojmem vykázání povinnost vykázané osoby bez prodlení opustit společné obydlí. V celkem 86% byla označena odpověď písmene d), tedy zákaz vstoupit do vykázaného prostoru. Nutno uvést, že odpovědi a) a d) byly správné, což také vysoké procento dotázaných odpovědělo správně. Nicméně velmi překvapivé je celkem 42% označení možnosti c), tedy, že lze ohroženou osobu kontaktovat telefonicky nebo písemně, což je chybná odpověď. Z jakého důvodu se veřejnost domnívá, že lze v průběhu vykázání kontaktovat ohroženou osobu telefonem, či dopisem je pouze dohad, ovšem pravděpodobně je to pro to, že nepovažují tuto formu za nebezpečnou. Nicméně i přes tento exces považují tuto otázku s převážně správnými odpověďmi na za znalostně zvládnutou.

Tabulka 20: Vyhodnocení otázky č. 12 - Znáte ze svého okolí případy, ve kterých bylo uplatněno institutu vykázání?

a) ANO	41	9%
b) NE	421	91%
Celkem respondentů	462	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Otázka byla směřována k průzkumu veřejnosti a jejich zkušenosti s vykázáním. V celkem 91% bylo odpovězeno negativně a pouhých 9% dotázaných sdělilo, že se již setkali s vykázáním.

Tabulka 21: Vyhodnocení otázky č. 13 - Považujete vykázaní za dostatečně efektivní institut?

a) ANO	181	39%
b) NE	119	26%
c) Nevím	162	35%
Celkem respondentů	462	100%

Zdroj: Vlastní šetření

Je zřejmé, že tato poslední otázka je velmi rozporuplná. Celkem 39% považuje institut vykázaní za dostatečné opatření k zajištění bezpečnosti ohrožené osoby. Vysokých 35% respondentů si není jisto a celkem 26% dotázaných nepovažuje toto oprávnění za dostatečné.

6.5 Zhodnocení hypotéz:

V souvislosti s dotazníkovým šetřením byly v úvodu stanoveny celkem 3 hypotézy:

- Hypotéza č. 1: Více než 30% respondentů v Olomouckém kraji se ve svém životě již setkala se projevy domácího násilí.
- Hypotéza č. 2: Dotázané osoby v Olomouckém kraji neznají pojem institut vykázaní.
- Hypotéza č. 3: Institut vykázaní je považován za efektivní nástroj.

Hypotéza č. 1: Tato hypotéza směřovala ke zjištěným statistickým údajům vyplývajících z tabulky č. 1, kde průměrně v Olomouckém kraji je zaznamenáno ze strany PČR ročně okolo 1000 případů týkajících se domácího násilí, což je znatelně vysoká hodnota a proto byl předpoklad, že asi každý třetí občan v tomto kraji se setkal s projevy domácího násilí. Provedeným výzkumem bylo zjištěno, že ke zkušenostem s domácím násilím se přihlásilo 31% respondentů, což znamenalo celkem 186 osob

z celkových 600 dotázaných, kdy tento údaj vyplývá z tabulky č. 8. Hypotézou bylo stanoveno 30%, kdy v tomto případě se jedná o 1% přesah od určeného počtu. Jedná se sice o hraniční hodnotu, prakticky shodnou s hypotézou, nicméně i přesto nezbyvá, než tuto hypotézu považovat za potvrzenou.

Hypotéza č. 2: Hypotéza byla zaměřena na samotnou znalost institutu vykázání. Pro kvalifikované prokázání znalosti jsem provedl otázkou č. 5 rozčlenění zkoumaného vzorku. Z celkem 600 respondentů se vyjádřilo 462 respondentů toliko, že znají tento pojem, což činilo 77% dotázaných. Ovšem pro řádné potvrzení, či vyvrácení této hypotézy by nebylo samotné prohlášení respondentů dostatečné. Z toho důvodu byly do dotazníku začleněny otázky č. 8, 9, 10 a 11, které měly nenásilnou formou prověřit znalost této problematiky. Pro objektivnost již ve vyplňování těchto otázek nepokračovali ti respondenti, kteří ve vyjádřili ve smyslu, že neznají tento pojem vykázání, což bylo celkem 138 dotázaných, tedy 23%. Tyto otázky jsem průběžně vyhodnotil na podkladě získaných odpovědí, kdy ve třech případech jsem zhodnotil odpovědi jako úspěšné, ovšem v jednom případě jako neúspěšné. Jednalo se o otázku č. 10, která se týkala období, po které lze osobu ze společného obydlí vykázat. V tomto směru nebyla znalost dotázaných dobrá. Další pochybení většího počtu, dotázaných bylo zjištěno v otázce č. 11, kde se celkem 42% respondentů vyjádřilo chybně k možnosti, kontaktovat po vykázání ohroženou osobu prostřednictvím telefonu, či písemně. Nicméně po zhodnocení předmětných odpovědí, považuji tuto hypotézu za nepotvrzenou.

Hypotéza č. 3: Tato hypotéza byla stanovena pro ověření, zda občané, kteří se vyjádřili kladně ke znalosti pojmu institutu vykázání, zda i přes jejich znalost, je tento institut dostatečným nástrojem. Vzhledem k vyhodnocení odpovědí předmětné otázky č. 13, musím tuto hypotézu považovat za nepotvrzenou, jelikož pouhých 39% se vyjádřilo kladně, přičemž zbylých 61% hodnotilo tento institut negativně, či se nedovedli vyjádřit.

ZÁVĚR

Vypracování této práce bylo pro mne velice inspirativní. I já osobně jsem se dozvěděl některé novinky týkající se vykazání a také jednotlivých novel zákonů, spíše ve směru k předběžnému opatření. Tyto nové poznatky mi budou také nápomocny v dalším profesním životě. Při spatření statistik, jak oznámených událostí se znaky domácího násilí, tak jednotlivých počtů vykazání, jsem byl zcela zděšen, že Olomoucký kraj zastává ve statistikách smutné přední příčky. Toto zjištění mne ještě více utvrdilo v tom, že je nutné svou činnost vykonávat nadále a ještě s větším úsilím.

Realizace dotazníkového šetření byla sice zdouhavá, ale zpětným ohlédnutím musím říci, že otevřenost oslovených lidí a jejich ochota mne až podivila. Jsem zvyklý jednat s lidmi, kteří po mne křičí, nadávají mi, nechťejí se mnou jednat a většinou jsou to lidé pochybného charakteru. Ovšem tato zkušenost mne přesvědčila o tom, že mezi námi jsou stále lidé, kteří jsou slušní i k neznámým osobám a dokáží s nimi mluvit i o svých životních útrapách. Mnohdy se mne lidé ptali na mé názory, či otázky, které vůbec nesouvisely s dotazníkem. Tímto způsobem bych si představoval uplatnění cílů Community policing. Přejde mi, že veřejnost je připravena komunikovat s policií, ovšem aplikace tohoto do praxe je ještě v nedohlednu.

Byl jsem mile překvapen kolik lidí má znalost o institutu vykazání a problematice domácího násilí obecně. Z vyjádření dotazovaných jsem zjistil, že své znalosti získávají zkušenostmi ze svého okolí, četbou internetu, či sledováním televize. Není důležité jakým způsobem, ale že vůbec o tomto celospolečenském problému vědí. Proto jsem se zjištěným výsledkem spokojen.

Do dotazníku jsem také uvedl služební telefonní linku, aby v případě potřeby mne mohli lidé zkontaktovat, pokud bych v nich vzbudil důvěru se mnou jednat. Ve výsledku mne nikdo z oslovených telefonicky doposud nekontaktoval, ale mohu zde prezentovat jeden případ. Jedna z respondentek si přečetla dodatek dotazníku a byla velmi zvědavá, zda jsem skutečně od policie. Chvíli jsme se dali do řeči, přičemž ona mi následně vyložila svůj životní příběh. Z paní bylo zřejmé, že chce pomoci, avšak neví, jakým způsobem si má o tuto pomoc říci a hlavně na koho se obrátit. Z jejího vyprávění jsem naznal podezření na jednání se znaky domácího násilí a paní jsem nechal na místo přivolat

policejní hlídku, která si ji převzala a byla ji nápomocná v řešení její situace. Samozřejmě mne zajímalo, jak celá událost dopadla, kdy jsem zjistil, že k užití vykázaní nedošlo, ovšem paní navštěvuje intervenční centrum a opustila svého partnera, který ji bil. Již díky tomuto nelituji stráveného času při dotazníkovém šetření.

Praktická část je zpracována úměrně tématu, avšak v této vidím potenciál pro další rozpracování. Získané reálné statistické údaje jsou dobrým podkladem pro rozsáhlou komparativní metodu analýzy těchto dat. Během sběru údajů se mi bohužel nepodařilo zajistit počty námitek proti vykázaní, protože by bylo nutné projít jednotlivé spisové materiály, jelikož se tato statistika neeviduje. V rámci postupu policejního orgánu při uplatnění institutu vykázaní za pomoci metodické příručky č. 1/2010 by se dal porovnat tento stanovený postup oproti praktickému postupu a vyvodit z něj důsledky. Po praktické části má tato práce zcela jistě potenciál k hlubšímu rozpracování.

Problematika domácího násilí a samotného institutu vykázaní si zaslouží pozornost odborníků a to díky celosvětovému rozsahu. Prostudováním literatury při vypracování této práce jsem zjistil, že některé státy vůbec nedisponují takovýmto bezprostředním oprávněním, respektive ochranou proti domácímu násilí. Dle mého Česká republika má v tomto směru dobré legislativní opatření. Disponujeme bezprostřední ochranou ze strany policie ihned na místě a poté následnou soudní ochranou. Říká se, nic není dokonalé, ani v našem případě není. Ovšem proti domácímu násilí máme velmi silné prostředky k ochraně, některé jiné odvětví by si o takovémto mohly nechat pouze zdát, ale vždy je co zlepšovat.

Dle mého názoru je institut vykázaní velmi silný a efektivní nástroj při ochraně ohrožených osob. Jeho flexibilní použití dává Policii ČR do rukou prostředek k pomoci, který ovšem musí být podložen další řadou opáření a zákonných norem. Mám za to, že podpora ze strany státu v této věci je zřejmá. Vzrůstající statistiky avšak nasvědčují tomu, že institutu vykázaní bude v dalších letech opět několikrát užito. Samotná policie by se měla v budoucnu více zaměřit na školení svých podřízených. Z praxe vím, že policisté často nedokáží správně vyhodnotit situaci, při které je možné oprávnění vykázaní využít a jen velmi malé procento příslušníků dokáže říci, že zvládne tento úkon správně zadokumentovat. Možná je to pouze můj pocit, ale takto vidím situaci kolem sebe. Je ovšem zřejmé, že institut vykázaní má své místo v právním systému České republiky zcela opodstatněně.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Česká literatura

BEDNÁŘOVÁ, Zdena. Domácí násilí. In: Sborník studijních textů pro sociální kurátory. 1. vyd. Ostrava: Ostravská univerzita, 2009, 559 s. ISBN 978-80-7368-627-7.

CONWAY, Helen L. Domácí násilí: příručka pro současné i potenciální oběti se zákonem č. 135/2006 Sb. platným od 1. ledna 2007. 1. vyd. Praha: Albatros, 2007, 158 s. Albatros Plus. ISBN 978-80-00-01550-7.

EGGER, R. Konat' proti násiliu na ženách. MSVaR : Bratislava, 2008. 86 s. ISBN 978-80-89125-08-1.

KRÁLÍČKOVÁ, Zdeňka, Eva ŽATECKÁ a Radovan DÁVID. *Právo proti domácímu násilí*. Vyd. 1. V Praze: C.H.Beck, 2011, xiii, 139 s. Beckova skripta. ISBN 978-80-7400-381-3.

NOVOTNÝ, František. *Trestní zákoník 2010: stav k 1.4.2010 : komentář, judikatura, důvodová zpráva*. Praha: Eurounion, 2010, 838 s. ISBN 978-80-7317-084-4.

STRÍLKOVÁ, P.; FRYŠTÁK, M. Vykázání jako prostředek ochrany před domácím násilím. Vyd. 1. Ostrava: Key Publishing, 2009, 91 s. ISBN 9788074180200.

ŠEVČÍK, Drahomír a Naděžda ŠPATENKOVÁ. Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence. Vyd. 1. Praha: Portál, 2011, 186 s. ISBN 978-80-7367-690-2.

VITOUŠOVÁ, Petra a Vladimír VEDRA. Domácí násilí: (informace a praktické rady pro ohrožené osoby). 3., upr. vyd. Praha: MJF, 2009, 12 s. ISBN 978-80-86284-85-9.

Internetové zdroje

Bílý kruh bezpečí [online]. [cit. 2016-01-02]. Dostupné z: <http://www.bilykruhbezpeci.cz/>.

Domácí násilí: Info o domácím násilí. *Acorus, občanské sdružení: pomoc osobám ohroženým domácím násilím* [online]. [cit. 2015-12-28]. Dostupné z: <http://www.acorus.cz/cz/domaci-nasili/info-o-domacim-nasili.html>.

Intervenční centrum Liberec: Domácí násilí. *Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím* [online]. Liberec, 2015-05-13 [cit. 2015-12-28]. Dostupné z: <http://intervencni-centrum.cipslk.cz/domaci-nasili/myty-o-domacim-nasili>.

Metoda SARA DN. *Dona linka: Pomoc obětem domácího násilí* [online]. [cit. 2016-02-15]. Dostupné z: <http://www.donalinka.cz/nova-praxe/metoda-sara-dn/>.

Legislativní dokumenty

ČESKÁ REPUBLIKA. *Akční plán prevence domácího a genderově podmíněného násilí na léta 2015-2018*. In: Úřad vlády ČR, 2015, s. 1-29. Dostupné také z: <http://www.vlada.cz/assets/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/dokumenty/Akcni-plan-prevence-domaciho-a-genderove-podmineneho-nasili.pdf>.

KAMENÍ, Pavel. POLICEJNÍ PREZIDIUM ČR. *Postup při řešení domácího násilí: metodické posouzení*. Praha, 2010, 2 s.

LINHART, Martin. MINISTERSTVO VNITRA. *Stanovisko odboru bezpečnostní politiky MV: vlastnické právo ke společnému obydlí*. Praha, 2011, 2 s.

LINHART, Martin. MINISTERSTVO VNITRA. *Stanovisko odboru bezpečnostní politiky MV: příslušnost k provedení vykázaní*. Praha, 2009, 2 s.

LINHART, Martin. MINISTERSTVO VNITRA. *Stanovisko odboru bezpečnostní politiky MV: postup policie při aplikaci institutu vykázaní*. Praha, 2008, 2 s.

Policie České republiky, interní systém ETR (Evidence trestných činů).

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. *Stanoviska Policejního prezidia ČR: o vykázaní*. Praha, 2010.

SEHNOUTKA, Petr. *Metodická příručka: o provádění vykázaní*. In: Praha: Policie České republiky, 2010, ročník 2010, 1/2010.

Zákon č. 108/2006 Sb., ze dne 31.03.2006, O sociálních službách. In *Sbírka zákonů České republiky*, částka 37/2006.

Zákon č. 135/2006 Sb., ze dne 14..04.2006, kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím, In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 46/2006.

Zákon č. 141/1961 Sb., ze dne 09.12.1961, O trestním řízení soudním (trestní řád), In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 66/1961.

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2015, částka 35/1990.

Zákon č. 292/2013 Sb., ze dne 27.09.2013, O zvláštních řízeních soudních, In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 112/2013.

Zákon č. 40/2009 Sb., ze dne 09.02.2009, Trestní zákoník, In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 11/2009.

Zákon č. 89/2012 Sb., ze dne 22.03.2012, Občanský zákoník, In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 33/2012.

Zákon č. 89/2012 Sb., ze dne 22.03.2012, Občanský zákoník, In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 33/2012.

Zákon č. 99/1963 Sb., ze dne 17.12.1963, Občanský soudní řád, In: *Sbírka zákonů České republiky*, částka 56/1963.

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Celkový počet případů ze znaky Domácího násilí	39
Tabulka 2: Počet případů vykázaní podle jednotlivých územních odborů	41
Tabulka 3: Vykázaní podle pohlaví	42
Tabulka 4: Vykázaní podle věku	43
Tabulka 5: Vykázané osoby dle státního občanství	44
Tabulka 6: Výsledky otázky č. 1 – Jaké je Vaše pohlaví?	47
Tabulka 7: Výsledky otázky č. 2 – Jaký je Váš věk?	47
Tabulka 8: Výsledky otázky č. 3 – Setkal jste se již s jednáním mající znaky domácího násilí?	48
Tabulka 9: Výsledky otázky č. 3.1 - Kdo byl ohroženou osobou?	49
Tabulka 10: Výsledky otázky č. 3.2 - Jakým způsobem byl tento incident řešen?	49
Tabulka 11: Výsledky otázky č. 3.3- O jakou formu násilí se jednalo?	50
Tabulka 12: Výsledky otázky č. 4 - Jakým způsobem byste se zachoval (a) v případě zjištění, že osoba z Vašeho okolí je ohrožena jednáním nesoucí znaky domácího násilí?	51
Tabulka 13: Výsledky otázky č. 5 - Je vám znám pojem institut vykázaní?	51
Tabulka 14: Výsledky otázky č. 6 - Jakým způsobem jste se o tomto pojmu dozvěděl (a)?	52
Tabulka 15: Výsledky Otázky č. 7 - Jak byste ohodnotil(a) informovanost veřejnosti s problematikou domácího násilí a možnostech obrany proti tomuto jednání? (známkujte jako ve škole, přičemž 1-výborně, 5- nedostatečně).....	53
Tabulka 16: Vyhodnocení otázky č. 8 – Jaký orgán realizuje institut vykázaní?.....	53
Tabulka 17: Vyhodnocení otázky č. 9 - Jakou osobu lze dle zákona vykázat?	54
Tabulka 18: Vyhodnocení otázky č. 10 - Po jakou dobu je vykázaní právně závazné?.	55
Tabulka 19: Vyhodnocení otázky č. 11 - Jaké jsou povinnosti vykázané osoby? (lze označit více odpovědí)	55
Tabulka 20: Vyhodnocení otázky č. 12 - Znáte ze svého okolí případy, ve kterých bylo uplatněno institutu vykázaní?	56
Tabulka 21: Vyhodnocení otázky č. 13 - Považujete vykázaní za dostatečně efektivní institut?.....	57

SEZNAM PŘÍLOH

PŘÍLOHA A – Dotazník k vykázání.....	I
---	----------

PŘÍLOHA A – Dotazník k vykázání

Dobrý den.

Mé jméno je Robin Toráč a v současné době studuji závěrečný ročník na Univerzitě Jana Amose Komenského v Praze obor Bezpečnostní studia. Tímto Vás zdvořile žádám o vyplnění předloženého dotazníku, který bude sloužit jako podklad pro praktickou část mé bakalářské práce. Předem upozorňuji, že se jedná o zcela anonymní dotazník.

Otázka č. 1: Jaké je Vaše pohlaví?

- a) Muž
- b) Žena

Otázka č. 2: Jaký je Váš věk?

- a) Méně než 25 let
- b) 25 let až 50 let
- c) 50 let a více

Otázka č. 3: Setkal(a) jste se již s jednáním mající znaky domácího násilí?

- a) ANO
- b) NE

V případě, že Vaše odpověď na otázku č. 3 byla záporná, prosím pokračujte otázkou č. 4. V kladném případě prosím vyplňte následující podotázky č. 3.1 – č. 3.3.

Otázka č. 3.1: Kdo byl ohroženou osobou?

- a) Dítě
- b) Dospělá žena
- c) Dospělý muž
- d) Zdravotně postižený
- e) Důchodce

Otázka č. 3.2: Jakým způsobem byl tento incident řešen?

- a) Oznámení na Policii České republiky
- b) Soudní cestou
- c) Návštěva intervenčního centra
- d) Nijak, protože se jedná o soukromou věc
- e) Nevím

Otázka č. 3.3: O jakou formu násilí se jednalo? (Je možné označit více odpovědí)

- a) Psychické
- b) Fyzické
- c) Sexuální
- d) Ekonomické

Otázka č. 4: Jakým způsobem byste se zachoval(a) v případě zjištění, že osoba z Vašeho okolí je ohrožena jednáním nesoucí znaky domácího násilí?

- a) Řešil bych to sám, s přáteli, rodinou,...
- b) Oznámil bych zjištěné na policii
- c) Nijak, protože je to soukromá věc konkrétních osob
- d) Nevím

Otázka č. 5 : Je Vám znám pojem institut vykázání?

- a) ANO
- b) NE

V případě, že Vaše odpověď na otázku č. 5 byla záporná, Vám tímto děkuji za Váš čas a ochotu, ale v dotazníku již dále nepokračujte. V kladném případě prosím vyplňte otázky č. 6 – 13.

Otázka č. 6: Jakým způsobem jste se o tomto pojmu dozvěděl(a)?

- a) Při studiu ve škole
- b) Sledováním televize
- c) Četbou různých zdrojů (internet, noviny, knihy,...)
- d) Od příslušníku Policie České republiky
- e) Rozhovorem s jinou osobou (přátelé, rodina, kolegové,...)
- f) Nepamatuji si

Otázka č. 7: Jak byste ohodnotil(a) informovanost veřejnosti s problematikou domácího násilí a možnostech obrany proti tomuto jednání? (známkujte jako ve škole, přičemž 1- výborně, 5- nedostatečně)

- a) 1
- b) 2
- c) 3
- d) 4
- e) 5

Otázka č. 8: Jaký orgán realizuje institut vykázání?

- a) Příslušný soud
- b) Policie České republiky
- c) Obec s rozšířenou působností
- d) Nevím

Otázka č. 9: Jakou osobu lze dle zákona vykázat?

- a) Ohroženou osobu
- b) Násilnou osobu
- c) Nevím

Otázka č. 10: Po jakou dobu je vykázání právně závazné?

- a) 7 dní
- b) 10 dní
- c) 30 dní
- d) Dokud oprávněná osoba, nebo instituce nerozhodne o ukončení
- e) Nevím

Otázka č. 11: Jaké jsou povinnosti vykázané osoby? (lze označit více odpovědí)

- a) Musí ihned opustit společné obydlí
- b) Musí setrvat v zabezpečovacím zařízení
- c) Může navázat kontakt s ohroženou osobu pouze telefonicky, nebo písemně
- d) Nesmí vstoupit do vykázaného prostoru
- e) Nevím

Otázka č. 12: Znáte ze svého okolí případy, ve kterých bylo uplatněno institutu vykázání?

- a) ANO
- b) NE

Otázka č. 13: Považujete vykázání za dostatečně efektivní institut?

- a) ANO
- b) NE
- c) Nevím

Závěrem děkuji za vyplnění předloženého dotazníku. V případě, že Vy, nebo někdo z Vašeho okolí, je ohrožen jednáním mající znaky domácího násilí, nebo by mohl být, a nevíte kam, či na koho se obrátit, neváhejte mne kontaktovat na Obvodním oddělení Policie České republiky Němčice nad Hanou, okr. Prostějov, nebo na tel. č. 582 332 671, kdy Vám velmi rád poskytnu zcela anonymně odbornou pomoc k vyřešení této tíživé životní situace

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Robin Toráč

Obor: Bezpečnostní studia

Forma studia: Kombinovaná

Název práce: Institut vykázáni z pohledu Policie České republiky

Rok: 2016

Počet stran textu bez příloh: 65

Celkový počet stran příloh: 5

Počet titulů českých použitých zdrojů: 25

Počet titulů zahraničních použitých zdrojů: 0

Počet internetových zdrojů: 4

Vedoucí práce: JUDr. Jozef Bandžák, Ph. D.